

1. C. V., rođen... godine u B., živi u B.2. – B. bb, diplomirani menadžer iz oblasti, zaposlen u firmi "J." D.O.O. kao suvlasnik, neoženjen, vojsku nije služio, Crnogorac, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan, bio u pritvoru od 22.12.2004. godine do 30.5.2008. godine.

2. P. M., zvan "Š.", rođen... godine u T., sa prebivalištem u B. u ulici dr. I. R. .... N. B., Srbin, završio Višu upravnu školu, razveden, otac dvoje punoljetne djece, vojsku služio, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan, bio u pritvoru od 20.12.2004. godine do 20.12.2008. godine.

3. P. V., zvan "P.", rođen .... godine u D., sa prebivalištem u P. - ulica D. V. bro...., Crnogorac, završio srednju Elektrotehničku školu, otac jednog malodobnog djeteta, vojsku služio, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan presudom Suda u SAD-u 1992. godine, zbog pokušaja prodaje jednog kg. heroina na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina i 7 mjeseci, koju kaznu je izdržao 1997. godine, bio u pritvoru od 7.02.2005. godine do 30.05.2008. godine.

***

3. Optuženi P.V. |

Dana 07.02.2005.godine, u Podgorici, u svom stanu u ul.Dž. V. br., suprotno odredbama čl. 24 i 27 Zakona o oružju, neovlašćeno držao vatreno oružje i neovlašćeno nabavio i držao municiju i to revolver marke „L Gasser Patent Wien 9005“ br. 6730 i kalibra 8 mm, i 19 komada municije kalibra 7,65 mm, što je sve pretresom stana od strane policije pronađeno i zaplijenjeno,

-čime je izvršio krivično djelo neovlašćeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika.

***

Pa sud optužene C.V., P.M. i P.V.a, primjenom citiranih zakonskih odredbi, te u odnosu na optuženog C.V., primjenom člana 48 stav 2, i u odnosu na sve optužene i primjenom člana 51 Krivičnog zakonika, te primjenom člana 226, 229 i člana 374 Zakonika o krivičnom postupku

OSUĐUJE |

***

Optuženog P.V., na kaznu zatvora u trajanju od 3(tri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 7.2.2005.godine do 30.5.2008.godine.

Shodno članu 300 stav 7 u vezi člana 75 Krivičnog zakonika, od optuženih se trajno oduzima i to:

Od optuženog P.M., dvije kolete asfaltne pokrivke sa 213,51 grama, opojne droge - kokaina.

Od optuženog C.V., pištolj marke "Bereta", model 92FS, fabrički broj G29523Z, sa dva okvira, u kojima se nalazilo 7 komada municije, kalibra 9mm.

Od optuženog P.V., revolver marke "L Gasse Patent Wien 9005", broj 67301 kalibra 8mm, i 19 komada municije kalibra 7,65 mm, koji predmeti se imaju uništiti.

Dužni su optuženi na ime troškova krivičnog postupka platiti ovom sudu i to: optuženi C.V. iznos od 1.670,53 eura, optuženi P.M. i C.V., solidarno iznos od 1.595,00 eura, te na ime sudskog paušala plate i to: C.V. i P.M., iznos od po 300,00 eura, a optuženi P.V., iznos od 100,00 eura, sve prednje u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II

Optuženi C.V., sa već utvrđenim ličnim podacima.

Optuženi V.V., rođen....godine u B., gdje i živi u ulici P. broj..., završio Elektrotehničku skolu, Crnogorac, vlasnik firme "M.-P. C." Podgorica, neoženjen, vojsku odslužio, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan i to: Presudom Osnovnog suda u Beranama K.br.343/96 od 12.9.1996.godine, zbog krivičnog djela iz člana 145 stav 1 KZ RCG, na kaznu zatvora u trajanju od 5 mjeseci, Presudom Višeg suda u Bijelom Polju K.br.2/99 zbog krivičnog djela iz člana 30 KZ RCG u vezi člana 19 KZ SRJ, na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 1 mjeseca, Presudom Osnovnog suda u Beranama K.br.140/01 od 25.12.2001.godine, zbog krivičnog djela iz člana 207 stav 3 u vezi stava 1 KZ RCG, na kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca, uslovno na 1 godinu i Presudom Višeg suda u Bijelom Polju K.br.21/00, od 08.12.2001.godine, zbog krivičnog djela iz člana 36 KZ RCG, na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci, bio u pritvoru od 25.5.2005.godine do 30.05.2008.godine.

Optuženi A.S., rođen....godine na C., sa prebivalištem u P. u ulici U. broj.- U. broj..., stan broj..., Crnogorac, završio Gimnaziju, oženjen, otac jednog djeteta, vojsku nije služio, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan.

Na osnovu člana 373 stav 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku
OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su;

Optuženi C.V. i V.V., osnivači i vlasnici, a okrivljeni V.V. i izvršni direktor preduzeća „M.C.“ iz Podgorice, u periodu od početka januara 2004.godine, pa do 22.decembra 2004.godine, po prethodnom dogovoru u namjeri da izbjegnu potpuno plaćanje poreza za označeno preduzeće, prikriju podatke koji se odnose na utvrđivanje ovakvih obaveza, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 10.000,00€, u čemu im je okrivljeni A.S. umišljajno pomogao stvaranjem uslova za izvršenje krivičnog djela i to na način što su C. i V. od 15.003 kg. uvezene količine robe Espresso kafe „Batista“, na ime preduzeća „M.C.“ u Podgorici, količinu od 6.155,95 kg. prodali na sivom tržištu za gotov novac, što nije evidentirano u poslovnim knjigama, prikrivajući tako podatke o prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza, u čemu im je okrivljeni A.S. pomogao tako što je potpisivao mjesečne poreske prijave za označeni period, iako od 17.02.2004.godine nije imao svojstvo suosnivača i ovlaštenog zastupnika u tom preduzeću, pa je tako za „M. C.“ iz Podgorice izbjegnuta obaveza plaćanja poreza na dodatu vrijednost u iznosu od 10.382,64 €.

-čime bi i to optuženi C.V. i V.V. izvršili krivično djelo- umišljajno pomoć iz čl. 264 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, a optuženi A.S. krivično djelo- umišljajno pomoć ? potpisivanjem iz čl. 264 st. 2 u vezi st. 1 u vezi čl. 24 Krivičnog zakonika Crne Gore.

III

Optuženi C.V., sa već utvrđenim ličnim podacima.

Optuženi P.M., sa već utvrđenim ličnim podacima.

Na osnovu člana 373 stav 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku
OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE ✓

Da su:

U okviru radnji opisanih u stavu I tački 1 izreke presude, i to: optuženi C.V. u svojstvu odgovornog lica vlasnika preduzeća "M.C." Podgorica i optuženi P.M. u svojstvu odgovornog lica vlasnika preduzeća "C. T.", Beograd, prekoračenjem granica svog ovlaštenja pribavili sebi protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 40.000,00 eura, tako što su u okviru djelatnosti za koja su preduzeća registrovana - kupovina i uvoz robe iz inostranstva, na ime svojih preduzeća neovlašćeno radi prodaje kupili i prenosili opojnu drogu "kokain", supstancu proglašenu za opojnu drogu Rješenjem o utvrđivanju opojnih droga ("Sl.list SRJ" broj 44/02), na način što su preko označenih preduzeća organizovali prenos navedene opojne droge iz stava I tačke 1 izreke presude, pa poslujući na predstavljeni način pribavili protivpravnu imovinsku korist čija vrijednost prelazi 40.000,00 eura.

- čime bi izvršili krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz člana 272 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu iz stava II i III izreke presude, padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Vrhovnog državnog tužilaštva - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala u Podgorici Kts.br. 2/04 od 17.06.2005.godine, pod tačkom I, stavljeno je na teret optuženima C.V. i P.M., da su izvršili krivična djela - zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 5 u vezi stava 4 i 1 Krivičnog zakonika, neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 300 stav 3 u vezi stava 2 i 1 Krivičnog zakonika, a sve sa elementima organizovanog kriminala u vezi člana 507 tačka 3 i 4 Zakonika o krivičnom postupku. Pod tačkom II, optuženim C.V., V.V. i A.S. stavljeno je na teret da su izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 5 u vezi stava 4 i 1 Krivičnog zakonika, dok je pod tačkom III, optuženom C.V. stavljeno na teret da je izvršio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika, a pod tačkom V, optuženom P.V., stavljeno je na teret da je izvršio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403 stav 1 Krivičnog zakonika.

Zastupnik optužbe je na glavnom pretresu dana 23.12.2010.godine, izmijenio činjenični opis i pravnu kvalifikaciju optužnice i to na način što je pod tačkom I, optuženim C.V. i P.M., stavljeno na teret krivično djelo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 300 stav 1 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom -zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz člana 272 stav 3 u vezi stava 1 KZ, a pod tačkom II, optuženom C.V., V.V. i A.S., krivično djelo i to: optuženom C.V. i V.V., utaja poreza i doprinosa iz člana 264 stav 2 u vezi stava 1 KZ, a optuženom A.S., krivično djelo utaja poreza i doprinosa pomaganjem iz člana 264 stav 2 u vezi stava 1 u vezi člana 24 Krivičnog zakonika. Pod tačkom III, optuženom C.V., krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403 stav 1 KZ i pod tačkom V, optuženom P.V., krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403 stav 1 Krivičnog zakonika.

Konačno je zastupnik optužbe predložio da sud optužene za krivična djela stavljena im na teret izmijenjenom optužnicom oglasi krivim i kazni po zakonu.

Optuženi C.V. u prethodnom postupku na zapisniku o saslušanju osumnjičenog pred radnicima CB Podgorica, te na zapisniku pred istražnim sudijom ovog suda u bitnom naveo, da je u Beogradu završio skolu gdje je i živio sve do 2000. godine kada je došao u Bar, gdje se zaposlio kao pripravnik kod Carine Ispostava Bar, a zatim kao samostalni inspektor pri Carinarnici u Baru. Dana 01.01.2003. godine svojevoljno je raskinuo radni odnos u Carinarnici jer u tom poslu nije vidio sebe a želio je da se oprobao u bankarstvu gdje je ranije radio. Negdje 2001. godine, zajedno sa V.V. i A.S. osnovao je firmu "M.C." koja je registrovana kod Privrednog suda u Podgorici, a koja se bavila uvozom i izvozom raznih roba. Firma je radila sve do 2003. godine, kada je A. istupio iz nje kao osnivač i kada je izvršena preregistracija preduzeća a u skladu sa zakonom o privrednim društvima, tako da su u firmi kao osnivači ostali on i V.V.. U firmi je imao svojstvo osnivača jer je htio da traži državni posao dok je V.V. bio označen kao direktor firme, tako da nije imao nikakvih ovlašćenja u istoj niti je imao deponovan potpis kod nadležnih finansijskih institucija. Nakon preregistracije firme, nakon što je ukinut Zavod za obračun i plaćanje, finansijsko poslovanje je prešlo kod poslovnih banaka pa je njihovu firmu pratila Crnogorska Komercijalna banka kod koje je ostao deponovan potpis S.A.. Zašto nije deponovao svoj potpis nije mu jasno mada isto nije trazio međutim koliko se sjeća krajem 2003. godine i početkom 2004. godine S. A. je imao porodičnih problema što ga je onemogućilo da uradi promjenu deponovanog potpisa, a kasnije se isto nije moglo napraviti iz razloga što je V.V. bio nedostupan državnim organima. Inače firma se bavila uvozom kafe "Batista" iz Barija - Italije čiji je bio i predstavnik. Sve dok nije istupio iz firme, A.S. je bio glavni za taj posao, pa mu je i nakon istupanja iz firme pošto je imao deponovan potpis ostavio nekoliko blanko potpisanih novčanih dokumenata koje je iskoristio za uplatu pazara i plaćanja računa. Inače A.S. mu je kum pa je znao davajući mu blanko dokumenta zašto ista može koristiti i da nista neregularno neće uraditi. Poslovanje sa kafom je obavljao shodno zakonu tačnije plaćajući sve dažbine, poreze, te

uplaćujući pazare na račun preduzeća. Tačno je da za vrijeme njegovog poslovanja, sva kafa nije išla kroz registar kasu te da je jedan dio kafe pokriven dugovima drugih preduzeća prema njegovoj firmi. Od Stevanovog istupanja iz firme isključivo je on vršio uvoz kafe. Negdje početkom petog mjeseca 2004. godine, preko njegove firme, iz Venecuele je naručio bazu za pravljenje sokova koja se nalazila u kontejnerima. Predmetnu robu, a radilo se od 20 tona baze za sokove platio je isporučiocu kešom tako da mu je isplatio 30.000 američkih dolara. Kada je roba došla u Bar od nadležnih organa je zaplijenjena a njemu je rečeno da se u kontejnerima može naći nešto drugo zbog čega je izvršena kontrola pa je baza sa sokovima potpuno uništena. Kada je došao da prisustvuje pregledu te robe, kada je htio da objasni ovlašćenim radnicima da naglo otapanje baze za sokove dovodi do uništenja iste zbog čega bi pretrpio novčani gubitak, došlo je do konflikta između njega i tužioca pa ga je zbog toga policija lišila slobode, a zatim privela istražnom sudiji koji mu je odredio pritvor od 30 dana jer je napravio krivično djelo - sprečavanje službenog lica u vršenju službene radnje. Nakon tog pregleda siguran je da je po nalogu inspektora za zdravstvenu zaštitu i kvalitet namirnica roba uništena na javnoj deponiji u Baru o čemu postoji dokumentacija. Negdje u avgustu mjesecu iste godine u Beogradu se sreo sa ovlašćenim predstavnikom firme iz Venecuele, pa mu je ispričao šta se dogodilo sa robom koju mu je prethodno poslao. Tom prilikom ga je zamolio da mu u dva navrata to jeste u dvije isporuke pošalje iste baze za sokove, pa mu je predstavnik firme iz Venecuele odgovorio da će razgovarati sa poslodavcem kada se vrati u Venecuelu. U septembru mjesecu iste godine zvali su ga iz Venecuele i rekli su mu da prihvataju predlog da mu pošalju robu tako što će mu prvo poslati jedan kontejner sa rokom plaćanja od 30 do 45 dana po prispjeću u Barsku luku a drugi kontejner kada bude robu poručio. Preko mejla je poručio robu tako da je naručilac robe bila firma čiji je osnivač. Jedan kontejner naručene robe je stigao u Bar negdje u prvoj polovini oktobra mjeseca 2004. godine. Poslove oko pristignuća robe i lagerovanja iste nakon prispjeća obavljao je po njegovom ovlašćenju špediter S. V. iz Bara. Naložio je da se kontejner isprazni i da se roba smjesti u skladište Centro Jadrana, koji imaju mogućnost hlađenja i održavanja temperature koja je potrebna navedenoj robi, međutim ista i dalje ostaje pod carinskim nadzorom. Nakon što je urađena analiza ispravnosti robe te nakon što je pribavljena kompletna dokumentacija roba je izuzeta iz carinskog nadzora pa je podignuta negdje sredinom oktobra mjeseca iz Centro Jadranaovog skladišta a zatim odvezena u skladište u Beranama. Prednje je uradio jer je vidio da su mu iz Venecuele poslali bazu za "Mango" sokove umjesto "Multivitamin" pa s obzirom da se "Mango" baza teže prodaje, robu je smjestio u skladište u Beranama gdje se ista i nalazila do njegovog lišenja slobode. Posebno je istakao da je i u ovoj isporuci bilo 20 tona baze za sokove, da je ukupna cijena sa svim dažbinama bila 22.000 američkih dolara, međutim da je nakon dobijanja robe preko CKB banke uplatio pošiljaocu 30.000 američkih dolara, jer je 8.000 dolara avansirao sa namjerom da naruči drugi kontejner. I prvu i drugu narudžbinu je izvršio preko kompjutera čiji je vlasnik njegov prijatelj L. S. iz Podgorice. Inače roba mu je ostala u magacinu Buče jer nije mogao da nađe kupca imajući u vidu da se teže prodaje "Mango" baza za sokove s tim što njegova namjera nije bila da je proda na crnom tržištu. Napomenuo je da se sa predstavnikom firme koja mu je poslala baze za sokove tri puta sreo i to jedanput u Beogradu prilikom davanja novca u kešu za prvu isporuku, drugi put u Beogradu u 8 mjesecu 2004. godine nakon što mu je prva pošiljka uništena i treći put septembra mjeseca iste godine kada mu je bio gost u Budvi gdje je ostao tri - četiri dana nakon čega je otputovao iz Tivta za Beograd. Inače čovjek sa kojim se sreo je Švedanin i radi kao predstavnik firme za Evropu. Nikoga ne poznaje iz Južne Amerike osim što je imao telefonske kontakte sa vlasnikom firme koja se bavi bazom sokova, a koji se zove Henri Soares, a koji kontakti su se svodili na poslovnu saradnju, pa je sa imenovanim više puta razgovarao oko uplate onih 8.000 dolara koji su se odnosili na avans za drugi kontejner koji je trebao da mu se pošalje. Nadalje je istakao da ga je nakon nekih 10-tak dana po prispjeću kontejnera sa bazom sokova zvao njegov špediter V. S. kojom prilikom mu je kazao da su ga zvali iz carinarnice u Baru i da su mu kazali da su na ime njegove firme stigla dva kontejnera u Barsku luku sa nekom asfaltnom bazom. Tada je rekao V. da isto nije naručio i da nema pojma o čemu se radi. Nakon tog razgovora i odlaska u Bar kod V. javila mu se žena iz Venecuele, agencije "Maersk" koja ga je kontaktirala na njegov mobilni telefon 067..... i koja je na dosta lošem engleskom izjavila da je roba pogrešno poslata na ime njegove firme te da će ga zbog toga kontaktirati pravi naručilac odnosno vlasnik robe. To je bilo negdje sredinom novembra mjeseca kada su kontejneri stigli u luku Bar. Obzirom da poznaje carinske propise obavio je razgovor sa svojim špediterom V. kojom prilikom su razgovarali da robu preusmjeri na neku firmu iz Beograda, kao i o tome da kontejnere vrati pošiljaocu za Venecuelu. Nakon toga pozvao ga je čovjek iz Beograda i kazao mu je da je to njegova roba, da je istu naručio pa ga je zamolio da robu u dva kontejnera preusmjeri na njegovu firmu a da će on snositi sve troškove. Tom prilikom

je imenovanom čijeg se imena ne sjeća, kazao da se obrati špediteru, S. V. nakon čega mu je i dao broj mobilnog telefona. Istovremeno je pozvao V. i obavijestio ga je o čemu se radi, a zatim ga je ovlastio usmeno da može preusmjeriti robu kad mu se izvjesni čovjek iz Beograda javi. Takođe je rekao V. da ne želi da ima ni cent troškova vezano za tu robu, te da sve troškove snosi čovjek iz Beograda, koji će ga zvati. Upravo u to vrijeme njegova roba sa bazom "Mango" sokova je još uvijek bila u skladištu Centro Jadrana zbog čega je u Bar došao da vidi robu pa je tada kod V. vidio papir sa memorandumom firme "C. T.". Tačno je da ga je V. zvao jednom ili dva puta a u vezi prenaupućenja kontejnera jer je imao probleme zbog nedostatka originalne dokumentacije, čak mu je kazao da se žalio čovjek iz Beograda na njega, kao i da je kazao u smislu da nešto mute jer neće robu da mu pošalju, zbog čega je zvao čovjeka po imenu N. koji je predstavnik firme "Maersk" u Baru, i rekao mu o čemu se radi, pri tom ga pitajući da li ima papire za dva kontejnera na šta mu je N. kazao da je imao razgovor sa V., te da će mu saopštiti kada dođu papiri. Inače poznato mu je da je firma "Inter Log" ovlašćeni predstavnik firme "Maersk" sa sjedištem u Baru, jer je istoj firmi davao garancije za plaćanje svoje robe ali im nije davao nikakvu garanciju za plaćanje dva kontejnera sa asfaltnom pokrivanom. Dana 14.12.2004. godine, bio je u Baru sa namjerom da pođe u Italiju pa ga je tada V. obavijestio da su sporni kontejneri napustili Barsku luku i da je sve završeno. Te večeri je otputovao za Italiju brodom "Sveti Stefan" gdje se zadržao jedan dan a nakon toga je pošao za Beč, a posle nekoliko dana iz Beča je kolima nastavio put do Beograda a zatim u Bar. Posebno je pojasnio da je razlog njegove odluke da izvrši prenaupućenje kontejnera bilo saznanje da će snositi troškove vraćanja robe do Venecuele, a koje je dobio od špeditera V., s jedne strane a sa druge strane plaćanje ležarine. Nadalje je istakao da je otvorio i firmu na ime svoje sestre u Beogradu sa nazivom "Montplus 2" čija je djelatnost bila prodaja kafe "Batista" jer je bio zastupnik firme "Batista" iz Barija - Italije. Obzirom da nije sjajno prošao sa poslovanjem u Beogradu, prenio je vlasništvo firme sa svoje sestre na P. D. iz Vranja koji je iskazao interesovanje da uđe sa kafom u tržište Južne Srbije. Nadalje je naveo da je pištolj marke "Bereta" sa 7 metaka kalibra 9 mm, a koji je pronađen u njegovoj kući u Beranama, njegovom ocu poklonio bivši ministar Unutrašnjih poslova V. M.. Kada mu je otac umro obratio se načelniku CB Bar D. M. koji mu je dao papir koji mu poklanja taj pištolj. Na osnovu tog papira namjeravao je da traži oružani list, međutim kako je isto zahtijevalo odgovarajuće zdravstvene kontrole nije stigao da to odradi, a u međuvremenu je i lišen slobode.

Optuženi C.V. na glavnom pretresu u bitnom je ponovio odbranu iz prethodnog postupka, s tim što je istakao da nije naručilac asfaltna pokrivanje, da je roba došla greškom na njegovu firmu, što je i bio razlog da robu preusmjeri na firmu iz Beograda. Inače, da bi se izvršio uvoz robe iz inostranstva, potrebno je da naručilac robe izda narudžbenicu koja može da se šalje e-mailom, s tim što je obavezno za nabavku robe da originalni primjerak ide poštom ili na drugi način što će reći da može da se ponese i lično. Imajući u vidu da nikada nije bilo kakav pismeni dokument sačinio u vezi uvoza robe, to sve ukazuje da je roba došla slučajno na njegovo ime, tačnije greškom. Nadalje je naveo da je u okviru svoje firme "M.C." obavljao poslove uvoza kafe, čiji promet robe je strogo zakonski kontrolisan. Da je roba strogo kontrolisana upućuje činjenica što je nakon porudžbine kafe postojao manifest tereta, što znači da bi carinska služba bila obaviještena da roba treba da se šalje brodom i da će stići brodom. Nakon dolaska robe u luku prvo i osnovno je da se plati carina i porez kao i drugi troškovi koji se uračunavaju u cijenu, (troškovi transporta do luke, iskrcaja i ukrcaja) tako da je cijena po 1 kg. kafe bila mnogo veća od 4,13 eura. Sva dokumentacija prije svega carinska deklaracija nakon prispjeća robe upućuje se svim institucijama pa je nezamislivo da Uprava prihoda koja ima zakonsku i pravnu obavezu ne provjeri da li se roba nalazi u magacinu. S toga smatra da robu - kafu nije moguće prodati na sivom tržištu, da je pravilo da se ona prodaje na početak, to jeste na odloženo plaćanje. Tvrdi da je na kompletnu robu - kafu koju je uvezao platio porez i sve dažbine, te da je izvršena uplata na ime pazara. Stoji činjenica da nije platio porez na dobit jer se to svodi na kraju godine, pa pošto je u međuvremenu lišen slobode bio je u nemogućnosti da izvrši navedenu uplatu. Posebno je istakao da od istupanja iz firme, A.S. nije obavio ni jednu radnju u vezi firme, već da je sve poslove obavljao on lično. Tačno je da je prilikom istupanja iz firme A. ostavio nekoliko naloga za uplatu i isplatu koji su bili bjanko potpisani jer nije niko imao deponovan potpis, a firma je morala da posluje, te da je neke naloge i on potpisao sa imenom A. S. ali time nije nikoga oštetio već je mogao eventualno da ošteti sam sebe. Nadalje je pojasnio da je pištolj marke "Bereta" dobio na poklon, da je isti držao u kući u mjestu Buče, Opština Berane, te da je želio da podnese zahtjev za dobijanje oružanog lista, međutim u međuvremenu je lišen slobode pa je bio u nemogućnosti.

Na ponovnom glavnom pretresu optuženi C.V. se izjasnio da ostaje kod svoje odbrane koju je iznio u prethodnom postupku i na ranijem glavnom pretresu, s tim što je dodao da želi da pojasni dio svoje odbrane, a vezano za iskaz svjedoka V. N. i V. S.. Naime, objasnio je da je V. N. direktor agencije "I. L.", a istovremeno i agent firme Majersk, koja firma daje kontejnere na uslugu za prevoz robe, te da je ista bila upoznata, od trenutka kada je roba utovarena, ko je kupac, kao i gdje se roba nalazi tokom transporta do odredišta. Onaj ko je naručio robu dužan je bio da plati i osiguranje robe Majersku, kao firmi, jer ta firma kada preuzme robu i istu smjesti u kontejnere postaje vlasnik te robe do isporuke iste kupcu. Kupac je dužan da, agenciji koja je posrednik i firmi Majersk da dokaz da je vlasnik robe, odnosno da je robu kupio. Naveo je da želi da se to razjasni sa pomenutim svjedokom, obzirom da ista tvrdi kako se to izjasnio V. S., njegov špediter, a i V. N., da nije znala za ovu robu sve do trenutka kada je ista stigla u luku Bar, a inače postupak prevoza ove robe je ustvari kako je on to objasnio. Takođe, firma Majersk kada izvrši smještanje robe u kontejner, nakon provjere količine, težine i vrste robe, sačinjava teretnicu, daje kupcu, i na teretnici se upisuje jedinstveni broj plombe kojim je kontejner plombiran. Optuženi C. je objasnio da je nemoguće, da je provjerom i upoređivanjem plombe na kontejneru i upisanog broja plombe na teretnici, svjedok K. N. utvrdio da je u pitanju ista plomba, jer je taj kontejner otvaran u Italiji, što znači da je skidana plomba, pa je nemoguće vratiti istu plombu ili sa istim brojem staviti drugu plombu. Takođe je naveo da smatra da su pomenuti svjedoci prilikom izjašnjavanja pred sudom pomiješali njegovo interesovanje za robu kod istih, a vezano za sporni kontejner. Kod N. V. se interesovao više puta za njegovu poručenu robu-sokove, a pomenuti svjedok je u svom iskazu navela da je njegovo interesovanje bilo u vezi predmetnog kontejnera, a koja roba nije njegova. Optužnicom mu se stavlja na teret da je na crno uvezao kafu kako bi je na crno tržište i prodao, što je po optuženom nemoguće, jer bi to značilo da je tu kafu uvezao mimo graničnog prelaza, a da to nije tako, potvrđuje carinska deklaracija za ovu robu-kafu, što znači da je roba legalno uvezana preko graničnog prelaza, ocarinjena i izdata carinska deklaracija. U odnosu na krivično djelo utaja poreza, isti je naveo da je lišen slobode 22.12.2004.godine, a poznato je da firma po propisima mora sačiniti i dostaviti završni račun do kraja februara za prethodnu godinu, pa kako je isti lišen slobode, nije uspio da naplati sva svoja potraživanja i to je razlog razlike koja se pojavljuje, a koju je vještak izračunao.

Optuženi V.V., je u prethodnom postupku pred istražnim sudijom ovog suda i na glavnom pretresu u bitnom naveo, da je zajedno sa C.V. i A. S. osnovao firmu "M.C." firmu koja je trebalo da se bavi uvozom kafe "Batista" iz Italije te prodajom na tržište Crne Gore. Poslove oko uvoza kafe i prodaje obavljali su C. i A.. Ne sjeća se tačno ni vremena kada je firma osnovana, da li je to bila 2000. ili 2001. godina, ali zna da iz te firme nije izvukao čak ni osnivački ulog, zbog čega je imao i spor sa C., međutim pošto je vidio da u firmi nema para nije posebno insistirao na upoznavanje o finansijskom poslovanju firme. Sjeća se da su mu jedne prilike dali 50 eura iz te firme, i nista više od toga. Nakon što je A.S. istupio iz firme negdje 2003. godine koliko se sjeća, u dogovoru sa C.V. je prihvatio da bude izvršni direktor preduzeća, a razlog takve njegove odluke je to što mu je išao radni staž i imao je socijalno osiguranje. Stoji činjenica da mu je tada C.V. izračunao da mu je potrebno da mu se iz firme vrati 4.250,00 eura a što se odnosilo na ulog u firmi jer su prethodno A. i C. svoje uloge izvukli. Dogovor je bio sa C.V. da mu te pare da 01.02.2004. godine, međutim pošto novca nije bilo, pomjerali su rok za septembar 2004. godine. Inače je od 01 ili 02 juna bio u bjekstvu jer je vidio u štampi da su ga "nabijedili" zbog ubistva novinara "Dana" Duška Jovanovića. Od tada se nije čuo sa C.V. niti se sa istim vidio tako da ne zna ništa u vezi poslovanja firme, kao ni ništa posebno u vezi uvoza sokova, ali se sjeća da je prije njegovog bjekstva, V. mu je kazao da će da uveze neke sokove, međutim šta je bilo sa tim nije mu poznato. Nije mu poznato ni ko je vršio knjigovostvene poslove u njegovoj firmi ali zna da mu je V. govorio da plaća poreze i sve dažbine.

Na ponovnom glavnom pretresu optuženi V.V. se izjasnio u svemu kao na zapisniku pred istražnim sudijom i na ranije održanim glavnim pretresima.

Optuženi P.M. u svojoj odbrani pred radnicima MUP-a Srbije Za borbu protiv organizovanog kriminala na zapisniku o saslušanju osumnjičenog Ku.br. 53/04 od 20.12.2004. godine u bitnom istakao da je R. M. zvanog "M." upoznao 1992. godine u Milanu, u Italiji gdje su zajedno bili u zatvoru oko 4,5 mjeseca. U zatvor je dospio prilikom hapšenja grupe od 20 Jugoslovena a osumnjičen je bio za prikrivanje djela koje je izvršila grupa Jugoslovena. Sledeći put se sa R. susreo na sajmu Građevinarstva u Beogradu koliko se sjeća 2001. - 2002. godine pa mu je tom prilikom pozajmio 7.500 eura. U ljeto 2003. godine R. ga je nazvao telefonom iz Brazila, i pitao

ga je, da li se jos uvijek bavi građevinom pa nakon što mu je potvrdno odgovorio, predložio mu je da dug oduži na način što će mu za iznos od 7.500 eura poslati drvo vrste mahagoni. Na takav predlog je pristao pa mu je poslao na njegov zahtjev memorandum firme u Venecuelu da bi izvršio prepisku i dogovor sa poslodavcem drveta oko vrste mahagonije. Preko Inter loga prevoznicičke pomorske firme krajem maja, početkom juna mjeseca 2004. godine kontejner sa drvetom je doprijeđen u luku "Solun". Nakon toga je od špediterske firme "Roler" zatražio da izvrši pripremu papira za carinjenje. Po carinjenju koje je obavljeno u carinarnici "Markiš" u Beogradu, kontejner je smješten u luku Beograd odakle je isti uskladištio u Staroj Pazovi kod M. S.. Pošto je drvo bilo lošeg kvaliteta, prodao ga je raznim kupcima na crno u ukupnoj cijeni od 6.000 eura. Krajem jula mjeseca iste godine i na isti način preko luke "Solun" do luke Beograd mu je doprijeđena jos jedna količina drveta koja je bila u obliku dasaka. Tu robu je uskladištio u magacinu u blizini Pančeva, no pošto je roba bila lošeg kvaliteta istu je prodao na crnom u ukupnoj cijeni od 4.000 eura. Posle ovako obavljenih poslova R. dug se popeo na 10.000 eura a posebno zbog lošeg kvaliteta drveta koje mu je poslao, koje je morao da proda ispod cijene. Negdje krajem septembra 2004. godine, ponovo ga je pozvao R. kako bi mu poslao jos jedan kontejner drvene građe, kako bi mu se na taj način odužio, na što mu je odgovorio da ga to više ne interesuje jer je drvo lošeg kvaliteta. Nakon toga ga je R. pitao da li ga interesuju tapete, pa mu je odgovorio potvrdno, međutim posle izvjesnog vremena ga je obavijestio da ne može da mu pošalje tapete već gipsane pregradne zidove. Pristao je na tu vrstu robe, međutim iz "I. L." preko špeditera "R." su ga obavijestili da se u kontejneru nalaze asfaltna trake (tegole). U međuvremenu ga je R. obavijestio da tu robu mora da plati, da on nema novca za to ali da je našao firmu iz Crne Gore koja je garant za plaćanje te robe. Firma koja je bila garant je "M.C." Podgorica pa je na navedenu firmu i roba stigla iz Bara u Crnu Goru. Navedena firma je izvršila reeksport na firmu "C. T.", pa je za to bio dužan da isplati pomenutoj firmi 20.000 dolara što bi se vodilo kao plaćanje prema inostranstvu odnosno dobavljaču. Roba se u luci Bar zadržala preko mjesec dana jer je bilo problema sa tovarnim listom. Firma "M.C." iz Podgorice je bila dužna da obezbijedi tovarni list. Plaćanje od 20.000 dolara prema toj firmi nije izvršio već je samo isplatio transportne troškove, dok je plaćanje htio da izvrši nakon prodaje tegole, za koju bi dobio odprilike 60.000 dolara, s tim što bi njegova zarada bila oko 15.000 eura, odbijajući sve troškove na koji način bi bio izmiren dug od strane R.. Konkretno kupce za pomenutu robu nije imao i ni sa kim nije kontaktirao u vezi nje, ali je to namjeravao. Dana 13. ili 14. 12.2004. godine, kako je obaviješten od strane špediterske firme "R." predmetni kontejneri su ukrcani na kamione pa su krenuli za Beograd. Na graničnom prelazu između Crne Gore i Srbije u mjestu Brodarevo kamioni su zadržani dva dana zbog nekompletne dokumentacije. Špediteri Crne Gore, firma "B. B." je preko vozača kompletirala dokumentaciju tako da su kontejneri nastavili put za Beograd gdje su stigli u petak 17.12.2004. godine. Kontejneri su na carinskom terminalu na Makišu stigli plombirani brodskom plombom, što je bilo neuobičajno. Carinjenje je završeno u carinskoj ispostavi na Makišu. Iako je želio da robu odmah pretjera za Novi Sad bio je onemogućen od strane firme "I. L." Crne Gore, jer se navedena firma tome protivila pa su kontejneri sa robom odvezeni u luku Beograd u njihovo skladište oko 16 časova. Pošto je radno vrijeme luke Beograd bilo završeno, vozači su kamione sa kontejnerima parkirali na parking ispred luke s tim što im je rečeno da će istovar kontejnera izvršiti sutra dan u subotu 18.12.2004. godine, tako da su navedeni kontejneri pomenutog dana skinuti sa kamiona i ostavljeni u luci Beograd u skladište I. L.. Istog dana je sa šefom I. L. luke Beograd ugovorio prevoz kontejnera za Novi Sad i to za ponedjeljak 20.12.2004. godine. Dana 20.12.2004. godine, negdje oko 8,15 časova pošao je u luku Beograd gdje se našao sa šoferima G. i Ž. koji se inače bave prevozom kontejnera. Tom prilikom je vidio da su kontejneri na sebi imali oznaku i to prvi Triu 5072243 koji je bio utovaren na kamion reg. oznake BG 584-316 i reg oznake prikolice 43-86 BG, a drugi oznaku Tehu 7039209 koji je bio utovaren na kamion reg. oznake BG 541-223 i prikolice reg oznake 7138 BG. Iz luke Beograd krenuo je ka Novom Sadu pa ih je na ulasku u Novi Sad sačekao radnik "Aktinga" koji ih je sproveo do Veternika u ul. Vojvode Putnika br. 28. Ispred firme "Akting" koja se nalazila u pomenutoj ulici je sačekao kamione i kontejnere sa robom koji su stigli između 12 i 12,30 časova. Pošto su kamioni uparkirani pristupilo se istovaru asfaltnih tegola, međutim posle istovara nekoliko paketa prišli su im radnici MUP-a Srbije i naredili da prekinu istovar. Kasnije u prisustvu advokata O. Đ. i tužioca P. Z. pripadnici MUP-a su izvršili pretres kontejnera pa su u svakom od kontejnera pronašli po jedan paket tegole na kojima je flomasterom bilo ispisano Z/O. Tada mu je rečeno da pretpostavljaju da se u paketima tegole nalazi opojna droga u obliku ljepekka koji je povezivao listove tegole. Napomenuo je da nije imao pojma da se u paketima nalazi bilo kakva droga te da prije ovoga nije imao kontakte sa drogama.

U svojoj odbrani pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Sadu na zapisniku Kri.br. 1405/04 od 22.12.2004. godine, optuženi P.M. o je ponovio iskaz dat pred radnicima policije s tim što je dodao da je jedini vlasnik i ovlašćeni predstavnik preduzeća PP "C. T." čije je sjedište u Beogradu u ul. I. R.br. ..., te da ne poznaje C..

Pred istražnim sudijom Višeg suda u Podgorici, dana 22.03.2005. godine, te 27.05.2005. godine, optuženi je ponovio odbranu datu pred ovlašćenim službenicima MUP-a Srbije i pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Sadu s tim što je dodao da na teritoriji Crne Gore nije bio od 1999. godine, te da na istoj teritoriji nije napravio bilo kakvo krivično djelo, kao i da nije napravio krivično djelo bilo na kojoj teritoriji.

Optuženi P.M. u svojoj odbrani na glavnom pretresu u cjelosti je ponovio navode iz prethodnog postupka, s tim što je pojasnio da je u junu mjesecu 2004. godine uzeo u zakup magacinski prostor koji se nalazi u naselju Veternik u Novom Sadu kako bi isti koristio za drvenu građu koja je trebala da mu prisprije po dogovoru sa R.. Kada mu je stigla roba u Beograd, tačnije asfaltna pokrivka razgovarao je sa vozačima kamionima pa je od imenovanih tražio da mu za iznos od 200 eura izvrše uslugu prevoza robe od Beograda do Novog Sada, jer mu je to bilo jeftinije, međutim vozači su takvu njegovu ponudu odbili, pa je roba od petka do ponedjeljka ostala u kontejnerima nakon čega je lice koje mu je izdalo magacin organizovao oko prevoza robe od Beograda do Novog Sada, kao i osobu koja je predvodila kamione dovodeći ih do magacina. Naglasio je da je bio zadovoljan sa činjenicom što mu stižu asfaltne trake jer se bavio poslovima građevinarstva, pa je angažovao stručna lica da uzmu uzorke kako bi utvrdili kvalitet, nakon čega je iste htio prodati. Inače nakon uzimanja uzoraka došao je do saznanja da je cijena asfaltne pokrivke po kvadratnom metru od 3 do 5 eura pa je tada shvatio da je dobio dobar posao. Vezano za tegolu sa područja Crne Gore nije imao ni sa kim kontakt, s tim što stoji činjenica da ga je obavijestila špediterka iz "R." da je roba krenula iz Crne Gore i da na granici postoji zastoje, međutim u vezi tog zastoja nije imao ni sa kim kontakt, čak ni sa C. jer je ubrzo shvatio da je zastoje prevaziđen, odnosno sa C. je jedanput kontaktirao kada mu je kazao puno ime i prezime. Posebno je naveo da je optuženog P.V. upoznao 2002. godine, da je sa imenovanim bio u poslovnom kontaktu u vezi betonske galanterije, međutim taj posao nijesu obavili. Stoji činjenica da je sa P.V. bio u kontaktu nakon što je dobio prvu isporuku drvenih greda, kada je P. tražio da mu od tog drveta napravi parket na račun čega mu je dao na ruke 8.000 eura. Kako drvo nije bilo dobro osušeno do realizacije tog posla nije došlo, jer je P. objasnio da ne može da mu napravi parket zbog nedostatka na drvetu, nakon čega je imenovani insistirao da mu vrati pare, pa mu je u početku vratio 3.000 eura a zatim još 3.000 eura s tim što mu je ostao dužan 2.000 eura koje mu nije vratio jer je lišen slobode. Zbog duga od 2.000 eura, P. ga je telefonom više puta zvao zbog čega mu je dosadio. Inače se sa P. u vezi drvene građe vidio 4 - 5 puta u Beogradu a posljednji put u novembru mjesecu 2004. godine.

Optuženi P.V. je, u navodima svoje odbrane u prethodnom postupku i na glavnom pretresu u bitnom istakao, da je dana 07.02.2005. godine kada je priveden u prostorije CB Podgorica, izvršen pretres njegovog stana koji se nalazi u ul. Dž. V. br. ... gdje su ovlašćeni radnici tom prilikom pronašli jedan trofejni pištolj marke "Gaser" i kutiju metaka kalibra 7,65 mm, a koji pištolj je kupio u Beogradu kao trofejno oružje, dok je metke nabavio za oca Vladimira.

Na ponovnom glavnom pretresu optuženi P.V. se izjasnio da ostaje kod svoje odbrane, koju je iznio u prethodnom postupku i glavnom pretresu, s tim što je dodao da je predmetni pištolj kupio na aukciji u antikvarnici u Beogradu, da je to stari pištolj koji je sredio – očistio, te da nije znao da treba prijaviti posjedovanje tog pištolja. U pogledu pronađene i oduzete municije, isti je pojasnio da je navedena municija za očev pištolj. Nikada iz predmetnog pištolja nije pucao, već je imao namjeru da ga drži kao ukras na zidu. Napomenuo je i to da je u pitanju stari austrijski vojni pištolj iz 1898.godine, za koji i nema municije da se kupi.

Optuženi A.S., je u svojoj odbrani pred istražnim sudijom i na glavnom pretresu u bitnom istakao da je firma "M.C." osnovana 2001. godine, da su osnivači pored njega bili i V.V., V. C. i L. G. koji je bio i izvršni direktor firme te da se firma bavila ugostiteljskom djelatnošću i uvozom kafe s tim što su jedanput uvezli i viski. U vezi poslovanja firme, 5 - 6 puta se sastao sa V.V. koji se inače nije miješao u posao već je samo bio osnivač, tako da imenovani nije bio uključen ni u jedan konkretan posao. Prilikom osnivanja firme V. nije bio ni prisutan već je poslao punomoćje. Nakon nekog vremena G. L. je istupio iz ortakluka, pa je u maju 2002. godine izvršena preregistracija

firme na način što je G. oslobođen svojih obaveza, a on je upisan kao izvršni direktor, dok su C. i V. ostali kao osnivači. Tako su poslovali negdje do juna 2003. godine, u kom periodu su uvozili kafu firme "Batista" iz Italije. U junu 2003. godine, dogovorio se sa C. da podijele poslove i to tako što bi C. i V. ostali u poslovima kafe dok bi on nastavio da se bavi ugostiteljstvom s tim da mu prestane funkcija izvršnog direktora preduzeća. Nakon tog dogovora počeo je da obučava C. i da mu pomaže oko poslova uvoza kafe, jer imenovani nije bio vičan tom poslu, tačnije vodio ga je kod svih kupaca koji su uglavnom bili kafići. Pošto je bio upućen u poslove sa kafom, V. mu je pomagao oko špediterskih poslova, jer je jedno vrijeme radio na carini pa je pozvao sve špeditere i povezao ga sa njima. I nakon 2003. godine, egzistirao je kao izvršni direktor pomenutog preduzeća iako su imali dogovor da se u roku od 60 dana od juna mjeseca 2003. godine formalno razdvoje. Tako je negdje krajem avgusta 2003. godine predao C. potpunu dokumentaciju i pečate firme "M.C.", međutim nijesu odmah napravili preregistraciju, odnosno nijesu upisali C.V. kao izvršnog direktora jer je čekao posao u Centralnoj banci, a dogovor je bio da upišu V.V. kao izvršnog direktora, međutim imenovani se nalazio na izdržavanju kazne, što je bio razlog da čekaju njegov izlazak iz zatvora. Nakon što je V. izašao iz zatvora u jesen 2003. godine imao je svojih porodičnih problema što je odložilo formalno preregistraciju preduzeća, pa se negdje početkom 2004. godine dogovorio sa C. da obave sve formalnosti oko njegovog istupanja iz firme. Inače, sve pravne i finansijske poslove za njihovo tadašnje preduzeće radila je agencija "Finans Plus" sa kojom su se dogovorili da krajem januara i početkom februara mjeseca naprave njegovo istupanje. Iz agencije "Finans Plus" su im dali potrebna dokumenta koja su potpisali i ovjerali pred Osnovnim sudom a nakon toga su ista dokumenta vratili navedenoj agenciji pa je time smatrao da su obavljani svi poslovi oko njegovog istupanja iz firme. Međutim nakon izvjesnog vremena obavijestili su ga da greškom i dalje egzistira kao izvršni direktor pa su njih dvojica zajedno pošli u agenciju kako bi ispravili grešku, a nakon toga su ponovo vršili ovjere pred Osnovnim sudom, kada su ga konačno isknjizili kao izvršnog direktora i suvlasnika preduzeća "M.C.", upravo je to bilo završeno sredinom februara 2004. godine jer je lično nosio dokumenta u Fond Pio kako bi ga odjavili kao radnika preduzeća "M.C.". Nakon što je izašao iz firme, istu je vodio V. C. mada je kao izvršni direktor upisan V. V.. U periodu od kada se dogovorio sa C. pa dok je istupio iz firme potpisao je nekoliko akceptnih naloga za prenos novca, a zadnji put je to uradio u januaru 2004. godine, kada mu je rekao da to zadnji put radi i da treba formalno postaviti novog izvršnog direktora odnosno ovlašćeno lice za potpisivanje dokumenata. Posebno je istakao da u Italiji kafa košta 4 do 4.200 eura po toni, a da isto u Baru nakon uračunavanja svih troškova košta 6.500 eura. Ne sjeća se da je C. nakon formalnog istupanja iz firme ostavio ni jedan bjanko papir sa svojim potpisom, a što se može i grafološki utvrditi. Nakon njegovog formalnog istupanja iz firme nije se interesovao oko daljeg poslovanja firme. Zadnja isporuka kafe iz Italije je došla u decembru mjesecu 2003. godine, jer se sjeća da ga je V. zvao da potpiše par naloga vezano za carinjenje kafe.

Optuženi A.S., je u svojoj odbrani na glavnom pretresu ponovio navode iskaza u prethodnom postupku osim u dijelu u kojem je naveo da je u periodu kada je imao porodične probleme od jeseni 2003. godine, pa do početka 2004. godine, optuženom C.V. kada bolje razmisli možda dao bjanko papir ili nalog, te da je razlog njegovog izlaska iz navedene firme bio to što nije bilo zarade, te što nije u periodu od 2003. do 2004. godine dobijao platu jer su imali nenaplaćena potraživanja od kupaca.

Optuženi A.S. je na ponovnom glavnom pretresu u svemu ostao pri navodima svoje odbrane iz prethodnog postupka.

Sud je u dokaznom postupku proveo sledeće dokaze, na saglasan predlog stranaka pročitao iskaze svjedoka: L. A., dat pred istražnim sudijom ovog suda Ki.br.258/04 od 14.01.2005.godine, i na glavnom pretresu; iskaz svjedoka Š. Z., dat pred istražnim sudijom ovog suda Ki.br.258/04 od 05.04.2005.godine, i na glavnom pretresu; iskaz svjedoka M. Ž., dat pred istražnim sudijom ovog suda Ki.br.258/04 od 16.05.2005.godine, i na glavnom pretresu; iskaz svjedoka K. Z., dat pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Sadu Ki.br. 473/04 od 04.01.05.g; iskaz svjedoka G. D., dat pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Sadu Ki.br. 473/04 od 04.01.2005.g.; iskaz svjedoka M. Ž. dat pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Sadu Ki.br. 473/04 od 19.01.2005.g; iskaz svjedoka M. M., dat zapisniku pred istražnim sudijom ovog suda Ki.br.258/04 od 05.04.05.godine, i na glavnom pretresu; iskaz svjedoka R. S. dat pred istražnim sudijom ovog suda Ki.br. 258/04 od 16.05.2005.godine, i na glavnom pretresu od 14.03.2007.godine; iskaz svjedoka S. D., dat pred istražnim sudijom ovog

suda Ki.br. 258/04 od 16.05.2005. godine i 14.01.2005. godine; pročitao službenu zabilješku MUP-a RCG CB Bar Ku.br.2434/04 od 23.12.2004.godine, sa pratećom carinskom dokumentacijom i dokumentacijom koja je pratila prevoz predmeta dva kontejnera Triu 5072243 i Tehu 70339209; pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima od optuženog C.V.a Ku.br. 2434/04 od 22.12.2004.godine; pročitao potvrdu CB Podgorica o privremeno oduzetim predmetima od M. M. Ku.br. 2434/04 od 23.12.2004.godine; pročitao zapisnik CB Berane o pretresanju stana i drugih prostorija optuženog C.V. Ku.br.2434/04 od 24.12.2004.godine; pročitao potvrdu o registraciji društva sa ograničenom odgovornošću registarski broj 5-0058850/001, karton deponovanih potpisa od 12.02.2003. godine, i izvod iz centralnog registra Privrednog suda u Podgorici za preduzeće "M.C." iz Podgorice od 08.08.2002.g reg.br. 5-0005 broj 4489 isti br 5-0058850/03 br. dok 27430 od 08.08.2003.g i reg.br. 5-0058850/005 reg.br. 47465 od 30.11.2004.g, potvrda o registraciji, promjeni podataka, društva sa ograničenom odgovornošću privrednog suda u Podgorici, registarski broj 5-0058850/004 i izvod iz Centralog registra Privrednog suda u Podgorici, o podacima o registraciji društva od 17.02.2004. godine; pročitao izvještaje Crnogorske Komercijalne banke Podgorica za preduzeće "M.C." dostavljeni istražnom sudiji dana 14.01.2005. godine; pročitao zapisnik CB Berane o pretresanju stana i drugih prostorija okrivljenog C.V.a broj 26/207 od 17.01.2005.godine; pročitao službenu zabilješku CB Berane, sačinjenu 17.01.2005.godine o pretresu magacina i robe u njemu, u Beranama vlasništvo okrivljenog C.V.; na saglasan predlog stranaka pročitao izvještaj MUP-a RCG CB Podgorica o balističkom vještačenju revolvera L Gaser kalibra 8mm fab.br. 67301 koji je privremeno oduzet od optuženog P.V.a, te zapisnik sa glavnog pretresa od 30.04.2007.godine, te izjašnjenje vještaka balističara Milovana Mihailovića sa glavnog pretresa od 06.09.2007. godine; pročitao dvije potvrde CB Podgorica Ku.br.2434/04 od 09.02.2005.godine, o privremeno oduzetim predmetima od optuženog P.V.a; pročitao dvije potvrde CB Podgorica, Ku.br.2434/04 od 09.02.2005.godine, o privremeno oduzimanju predmeta od P. T.; pročitao potvrdu CB Podgorica Ku.br. 2434/04 od 09.02.2005.godine o privremenom oduzimanju predmeta od P. V.; pročitao potvrdu CB Podgorica, Ku.br.2434/04 od 09.02.2005.godine o privremenom oduzimanju predmeta od P. V., pročitao zapisnik CB Podgorica KU.br. 2343/04 od 09.02.2005.godine o pretresanju lica- okrivljenog P.V.; pročitao zapisnik CB Podgorica Ku.br. 2434/04 od 09.02.2005.godine o pretresanju vozila "BMW 3200", Reg.br. PG 575-62; pročitao zapisnik CB Podgorica, Ku.br.2434/04 od 09.02.2005.godine, o pretresanju vozila "Golf II" reg.br. PG 810-57; pročitao zapisnik CB Podgorica, Ku.br.2434/04 od 09.02.2005.godine o pretresanju stana P. V. iz Danilovgrada; pročitao zapisnik CB Podgorica, Ku.br. 2434/04 od 09.02.2005.godine o pretresanju stana P. V. i P. T. u Podgorici Bulevar Lenjina br.18; pročitao zapisnik CB Podgorica Ku.br.2434/04 od 09.02.2005.godine o pretresanju stana P. T. PC KRUSEVAC; pročitao potvrdu MUP Republike Srbije - Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala od 20.12.2004.godine o privremenom oduzetim predmetima od okrivljenog P.M.; pročitao zapisnik MUP-a R.Srbije - Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala od 20.12.2004.godine o pretresanju kontejnera "Triu" 5072243, koji se nalazio na kamionu marke "Volvo" reg.br. BG 584-316/43-86 BG; pročitao zapisnik MUP-a Republike Srbije, Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala od 20.12.2004.godine o pretresanju kontejnera Tehu 70339209, koji se nalazio na kamionu marke Scania reg.br. BG 541-223/71-38; pročitao zapisnik MUP-a Republike Srbije, Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala od 20.12.2004.godine o pretresanju lica - okrivljenog P.M.; na saglasan predlog stranaka pročitao zapisnik o vještačenju MUP-a Srbije Uprave kriminalističke policije Beograd br. 272/04 od 20.12.2004. godine, sa nalazom i mišljenjem vještaka hemijske struke Ćirić Jasne, pročitao izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 30.04.2007. godine; pročitao zapisnik o zabrani na teret nepoznatih lica, sačinjen 14.10.2004. godine, u Luci "Gioia Tauro", povodom kontrole kontejnera "Triu 5072243" i Tehu 37039209" od strane finansijske policije i službenika Ureda za akviziciju - SVAD; pročitao odluku Republičkog tužilaštva pri sudu u Palmi o odobravanju odlaganja zaplijene dvije kolete koje sadrže opojno sredstvo tipa kokain, od 15.10.2004. godine; pročitao zapisnik o operacijama koje su izvršene prilikom predaje uzoraka opojnog sredstva tipa kokain, sačinjen 25.01.2005. godine, od strane italijanske policije u Luci "Gioia Tauro"; na saglasan predlog stranaka pročitao zapisnik hemijske laboratorije MUP-a, Odjeljenje za javnu bezbjednost, Centralna direkcija policije za kriminal, Služba policije za sudsku medicinu u Regionu Kalabria, od 21.01.2005. godine; na saglasan predlog stranaka pročitao zapisnik hemijske laboratorije Državne policije iz Regiona Kalabria od 18.02.2005. godine, sa još dva akta prosljeđena istražnom sudiji aktom Kts.br. 2/04 od 04.03.2005. godine; pročitao dopis finansijske policije, Komande grupe regionalne poreske policije za Kalabriju, Operativne grupe za borbu protiv droge - Odjeljenje I, iz Katanzara od 07.06.2005. godine; pročitao zapisnik hemijske

laboratorije Regio Calabria u okviru MUP-a - Odjeljenje za javnu bezbjednost, Centralna direkcija kriminalne policije Služba sudske medicine Regionalni kabinet za Calabriju od 18.02.2005. godine; pročitao izvještaj Republičkog tužioca dott. Marco Colamonici nadležnog za antimafiju u Regionu Calabria, od 15.06.2005. godine, sa još dva Izvještaja od 22.03.2005. godine, i 18.02.2005. godine; na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje sudsko fin.vjestaka Barović Veljka dipl.ekonomiste od 06.06.2005.godine, te izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 30.03.2007.godine, i izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 06.09.2007. godine; na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje vještaka Milenka Popovića finansijske struke od 17.05.2007.godine, te ispravku nalaza od 30.06.2007.godine, i izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 06.09.2007. godine, dopunu nalaza i mišljenja vještaka Milenka Popovića od 17.09.2007. godine, te izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 06.10.2007. godine; pročitao potvrdu MUP-a Republike Srbije - Sekretarijata u Beogradu, UKP-II odjeljenje o privremeno oduzetim predmetima, od okrivljenog V.V.a od 21.05.2005. godine; na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje MUP-a R. Srbije- Sekretarijata unutrašnjih poslova u Beogradu, Uprave kriminalističke policije, Odjeljenje kriminalističke tehnike br. VE 2296/05 od 24.05.2005. godine; pročitao oružani list na ime P. V. izdat od strane SUP-a Titograd od 17.03.1982.godine za pištolj "VAR 51" POLICE" fab.br.645990 kal.7.65 mm, broj evidencije D-744/82 od 17.03.1987.godine produžen sa rokom važenja do 17.03.2002.godine; izvršio uvid u pištolj marke "Bereta" sa kompletnom municijom model 92 fabrički br. G-923 sa dva okvira i kompletnom municijom te se vrši uvid u garanciju pištolja "Bereta"; pročitao potvrdu MUP RCG Centra bezbjednosti Berana 220-04-2387 od 24.05.2004.godine, na ime optuženog C.V.; izvršio uvid u municiju 275 metaka; na saglasan predlog stranaka pročitao dopunu izvještaja o balističkom vještačenju br.M 15/07, vještaka balističara Milovana Mihailovića, te izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 06.10.2007. godine; pročitao službenu zabilješku sačinjenu od strane predsjednika vijeća 13.09.2007. godine; na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje vještaka balističara Milovana Mihailovića M 18/07, te izjašnjenje istog vještaka sa glavnog pretresa od 06.10.2007. godine; izvršio uvid u listinge mobilnih telefona P.M., P.V. i C.V.; izvršio uvid u fotoelaborat CB Berane br. 02-4 od 17.01.2005. godine; izvršio uvid u fotoelaborat CB Podgorica br. 47-18-244-114/314; izvršio uvid u foto dokumentaciju MUP-a R. Srbije Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala Ku.br. 53/04 od 21.12.2004. godine; izvršio uvid u ličnu kartu na ime L. S. ser. Br. CG 00280299 a matič. br. 1905973270024; pročitao izvještaj Javnog tužilaštva suda u Regio Calbariji, Uprave za borbu protiv mafije od 04.03.2008. godine, akt državnog tužilaštva pri sudu u Regio Calabria - Okružne direkcije za borbu protiv mafije od 04.03.2008. godine, zahtjev o arhiviranju od 28.09.2006. godine, upućen od strane Javnog tužilaštva suda u Regio Calabrij Uprave za borbu protiv mafije - istražnog sudije, akt finansijske policije Komande Goja Tauro od 10.04.2007. godine, izvršenje odluke o uništenju bitumenskih izolacionih ploča finansijske policije Goja Taura od 03.12.2007. godine, i zapisnik Finansijske policije - Komande Goja Taura o uništenju opojnih droga od 22.11.2007. godine; pročitao prevod spisa predmeta Ministarstva pravde - Odjeljenja za pravosuđe Generalne direkcije za krivično pravosuđe Italije; pročitao dopis Vrhovnog državnog tužioca Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala Kts. br. 2/04 od 07.06.2005. godine upućen tužilaštvu pri sudu u Kalabrij - Direkciji DDA - Italija tuziocu Marku Kolamonici; pročitao službenu zabilješku sačinjenu od strane predsjednika vijeća od 08.04.2008. godine; pročitao akt Republike Srbije istražnog sudije Okružnog suda u Novom Sadu Ki.br. 473/04 od 07.04.2008. godine, upućen Ministarstvu pravde Sektoru za Međunarodne poslove, a od strane istražnog sudije rukovodioca istražnog odsjeka Miroslava Alimpića, te akt od 07.04.2008. godine upućen Visem sudu; pročitao izvještaj o vještačenju br. 968/08 te izvršio uvid u fotodokumentaciju koja je dostavljena u prilog navedenog izvještaja sa nalazom i mišljenjem vještaka hemijske struke dipl. ing. Tatjane Đoković i Nikole Božovića; te saslušao imenovane vještake; izvršio uvid u tri plastične kutije sa izolovanom drogom kokainom; pročitao izvod iz KE za okrivljenog C.V. izdat od SUP-a CB Beograd br. 235.2.1/133/05 od 11.01.2005. godine i br. 235.2 i 1/4224/05 od 28.03.2005. godine; pročitao izvod iz KE na ime okrivljenog V.V. izdata od strane CB Berane br. 245-1333 od 04.04.2005. godine; pročitao izvod iz KE na ime okrivljenog P.M. izdat od strane SUP-a Krusevac br. 23-2/480/05 od 28.03.2005. godine; pročitao izvod iz KE za okrivljenog P.V. izdat od strane OB Danilovgrad br. 245/05-1934/2 od 07.203.2005. godine; pročitao izvod iz KE za optuženog S. A. izdata od strane OB Cetinje br. 245-2795 od 21.03.2005. godine, ponovo saslušao svjedoke V. N., V.S. i K. N., vještake hemijske struke N. B. i T. Đ., vještaka balističara Milovana Mihailovića i vještaka finansijske struke Popović Milenka.

Svjedok V. S., je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku na glavnom pretresu i pred

istražnim sudijom ovog suda u bitnom istakao da je vlasnik firme "B. B." koja je registrovana kod Privrednog suda kao pravni subjekt koja se bavi isključivo pružanjem špediterskih usluga što podrazumijeva postupak carinjenja robe, te prenaupućenja robe koja je u tranzitu kroz Crnu Goru tako da pruža i usluge za klijente koji vrše uvoz robe, koja ostaje u Crnoj Gori. Sa navedenim poslom se bavi od 1981. godine, a svoju firmu je osnovao 1999. godine. Optuženog C.V. je upoznao u vrijeme kada je radio kao carinik u Baru. Za firmu "M." je radio uvoz kafe unazad nekih 3 godine, i tada je saradivao sa A.S. iz Petrovca. Zna da je to bio uvoz kafe iz Italije da je firma bila "Batista", te da je tada radio kao špediter na jedno 5 - 6 uvoza kafe, tako da je imao poslovne kontakte sa S. A. koji je bio direktor, s tim što se tada pojavljivao i C.V. ali ne može da se sjeti u kom svojstvu. Prestao je da radi na carinjenju kafe sa S. A. zbog nekih neispunjenih obaveza od strane firme "M.", tačnije nijesu mu platili špediterske usluge. Negdje tokom ljeta 2004. godine, početkom jula ili krajem juna pozvao ga je C.V. i kazao mu da treba da mu stigne ili da mu je već stigao na kontejnerski terminal u luci jedan kontejner sa voćnom pulpom, pa je pošao u luku gdje mu je saopšteno od strane policije i lučkih radnika da su kontejneri blokirani, te da su prebačeni u skladište Centro Jadrana radi dalje kontrole po nalogu carine i policije, zbog čega je u vezi prednjeg i razgovarao sa načelnikom za privredni kriminal u Baru. Kada je zbog toga bio u skladište Centro Jadrana pojavio se C. pa je tada bio problem između njega i tužioca iz Bara, zbog čega je C. uhapšen, a tovar iz kontejnera potpuno uništen. Nije mu poznato šta se tražilo u kontejneru a u vezi preduzetih radnji nikakvu naknadu nije dobio. Sledeći kontejner koji je takođe bio sa voćnom pulpom došao je u Barsku luku u oktobru mjesecu 2004. godine, pa je tada dobio ovlašćenje od strane C.V. da preduzme sve radnje u pogledu carinjenja i preuzimanja kontejnera. Ta roba je bila u skladište Centro Jadrana, pa nakon što je kompletna procedura carinjenja završena, C. se pojavio u vezi plaćanja obaveza prema skladištaru i tom prilikom je razgovarao sa direktorom skladišta O. Ž. kako bi mu spustio cijenu skladištenja, što je imenovani i uradio. Nakon toga roba je podignuta i koliko se sjeća prodana je nekoj fabrici sokova u Danilovgradu ili Spužu. I ta usluga od strane C. mu nije isplaćena mada je imenovani obećao da će mu platiti kada naplati ono što mu je uništeno sa prvim kontejnerom. Nakon ovoga krajem oktobra mjeseca ili početkom novembra mjeseca nazvao ga je C.V. i kazao mu da treba da stignu dva kontejnera u Barsku luku u kojima se nalazila neka katranska podloga ili izolacija. Tom prilikom ga je pitao da li hoće da mu odradi to, te da kontaktira ženu ili djevojku po imenu Tanja čiji broj je dao sa naznakom da radi u špediterskoj firmi "R." iz Beograda. Kao pomorski agent za predmetne kontejnera pojavila se firma "I. L." iz Bara, čiji agent je K. N.. S toga je nazvao K. N. u vezi navedene pošiljke, pa mu je imenovani saopštio da su kontejneri stigli, da se nalaze na terminalu u luci Bar i da treba pristupiti pribavljanju dokumentacije što znači da se trebaju dostaviti tri brodske teretnice, koje su originalne, što je uobičajni postupak prilikom oduzimanja i carinjenja robe da bi se dobio formular "Bez zapreke" koji omogućava da roba izađe iz luke. Nakon toga je pozvao gospođu T. i kazao joj da nema teretnice pa mu je imenovana odgovorila da će ona vidjeti o čemu se radi. U vezi prednjeg ga je u dva-tri navrata pozivao i C. kome je sve saopštio i koji mu je tada rekao da su se teretnice zagubile ali da je roba oslobođena. Imajući to u vidu zvao je i N. K. iz "I. L." kome je prenio šta mu je rekao C., a na šta mu je on odgovorio da ni oni nemaju dokumentaciju, međutim ako bude u međuvremenu roba oslobođena da će to saznati i da će ga obavijestiti. To je trajalo dosta dugo pa su kontejneri u luci bili čitavih mjesec dana. Nakon toga pozvao ga je ponovo N. iz "I. L." pa mu je kazao da treba da se plati brodska vozarina, mada teretnice nijesu još stigle. Stoga je prosljedio račun firmi "R." iz Beograda na 3.000 i nešto eura, a čiji je obveznik bila firma "C. T.", koji troškovi su i plaćeni preko računa. I posle toga ga je zvao da li C. ili T. iz "R." ne zna ali mu je rečeno da je roba slobodna, pa je pozvao N. K. koji mu je ponovio da to nije istina. Tada je nazvao Tanju iz Beograda i rekao joj da se ubuduće interesuje kod agenta "I. L." čiji broj joj je dao, te da ga obavijeste kada roba bude slobodna kako bi preduzeo sve špediterske poslove. Posle nekog vremena zvao ga je N. K. i kazao mu da je roba oslobođena, međutim nije mu poznato kako je ista oslobođena, jer originalne teretnice nije očima vidio ali postoji mogućnost da se roba oslobodi i u takvim slučajevima pod uslovom da prva luka ukrcaja, to jeste krcatelj ili vlasnik kontejnera to odobri i da takvo ovlašćenje da pomorskom agentu. Obzirom da je trebalo da se plati takozvana danguba za kontejnere koja je iznosila 2.240 eura, pozvao je T. iz Beograda, pa joj isto saopštio, na šta mu je imenovana odgovorila da će mu neko donijeti novac. Novac u iznosu od 2.240 eura donio mu je L. A. u kešu, pa je imenovanom rekao da je tu malo novca jer će danguba biti veća jer pada na radni vikend, a nijesu plaćene ni njegove usluge. Tada je nazvao C.V. koji mu je doslovce rekao da će sve biti plaćeno i da to fakturiše firmi "C. T." Beograd. Na ime prevoza, nepoznati momak iz Bara mu je donio još 1.800 eura, pa mu je tom prilikom rekao da je novac poslao C.V., i da treba da plati "I. L." na ime prevoza pa je taj

novac dao u "I. L." kao depozit u kešu, a žena koja je radila u blagajnici mu je izdala priznanicu na iznos od 2.000 eura. Zatim je pristupio postupku koji njemu pripada pa je tražio posebnu garanciju poslovne banke, carinski dokument za prenaupućenje. Sjeća se dobro da je roba prenaupućena na carinski prelaz "Dobrakovo" za firmu "C. T." po instrukcijama T. iz Beograda, s tim što je nakon njenih instrukcija pozvao C. kako bi isto provjerio pa mu je imenovani tom prilikom rekao "da, da, to ide prenaupućenje na firmu "C. T.", a na pitanje kome da fakturiše svoje usluge imenovani mu je potvrdio da to fakturiše na firmu "C. T.". Pošao je u luku gdje je dao lučku dispoziciju i gdje je sređivao dokumentaciju, međutim kontejner im se nije primicao a vidio je da su isti bili utovareni u kamione i da je na njima bila inostrana plomba. Nakon što je završio dokumentaciju, istu je predao vozaču Š. Z. koji je upravljao sa vozilom Barskih oznaka dok je drugo vozilo bilo Cetinjskih oznaka. Takođe je i svoju dokumentaciju koja je glasila na "C. T." dao vozaču po instrukcijama T. iz Beograda. Tom prilikom je uzeo broj telefona Š. Z., da bi imao kontakt sa imenovanim jer ipak on na neki način garantuje za jedan dio procenta za vrijednost robe. Inače ga je Z. zvao sa jednog broja i rekao mu je da je sve završeno, da su kamioni u špediciji Varošanka koji je u Republici Srbiji, s tim što ga je imenovani zvao iz Beograda, pa mu je dao T. koja mu je kazala da će fakura biti plaćena preko računa, preko banke iz Frankfurta. Posebno je pojasnio da je u prvom kontaktu sa firmom "I. L." saznao da je primalac robe firma "M.", dok je pošiljalac iz inostranstva. Te da je ovlašćenje o carinjenju robe i prenaupućenje dobio od T. iz Beograda putem faksa a ovlašćenje je glasilo na njegovu firmu, a isto je bilo od firme "C. T.". Nakon što je roba izašla iz carine zvao je T. u Beogradu i to joj saopštio, dok C. nije pokušavao da dobije na telefon. Inače se sa C. vidio u Baru, nekoliko dana prije nego što su kontejneri izašli iz luke kada je C. otputovao za Italiju.

Na glavnom pretresu svjedok je dodao da ga je u vezi kontejnera kontaktirao V. C. 5 - 6 puta za vrijeme trajanja cijelog postupka.

Na ponovnom glavnom pretresu svjedok V. S. se izjasnio, da je kontaktirao izvjesnu osobu iz Beograda, a u vezi predmetnih kontejnera, ali se ne sjeća njenog imena, te da se ne može sjetiti ko mu je dao ime te ženske osobe sa kojom se kontaktiralo iz špediterske kuće. Poznato mu je da je ta roba carinjenja u Beogradu. Troškove koje je kao špediter imao u vezi transporta navedene robe niko mu nije platio, ali je postojala priča da je te troškove trebala da mu plati firma "C. T." iz Beograda koja je carinila robu, međutim ista je odbila da plati troškove.

Svjedok V. N. je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku na glavnom pretresu u bitnom istakla da radi kao šef poslovnice firme "I. L." čije je sjedište u Beogradu a poslovnica u Baru. Da u firmi rade još V. N. i K. Z., te da blagajničke poslove za firmu obavlja R. Lj.. U suštini, firma "I. L." je agent kontejnerske firme "Maersk Sealand", čije je sjedište u Danskoj u Kopehangenu, a koja firma ima svoje brodove i kontejnere koji se iznajmljuju svuda po svijetu pa tako ima preko 300 predstavništava. Vlasnici firme su koliko je njoj poznato Danci. U Italiji na strani koja se nalazi bliže Jadranskom moru na vrh čizme Italijanskog poluostrva blizu grada Mesini, Regiona Calabria, nalazi se najveća luka za kontejnerski terminal Gioia Tauro i tu dolaze kontejneri firme čiji su oni predstavnici, to jeste tu se nalazi Sabirni centar jer odatle kontejneri idu po Mediteranu. Prevoz kontejnera vršila je Lošinska plovidba, pa je u konkretnom slučaju prevoz predmetna dva kontejnera vršen sa brodom "Lošin". Optuženog C.V. je upoznala negdje s ljeta ili proljeća kada je stigao kontejner sa voćnom pulpom, a koja je po njenom sjećanju od strane policije uništena. Posle toga C.V. nikada više nije vidjela. Negdje početkom novembra mjeseca od centrale iz Soluna dobili su takozvani brodski manifest, a koji u suštini predstavlja podatke o svim kontejnerima njene firme, a koji su upućeni u Bar. Na tom manifestu između ostalih nalazila su se i dva kontejnera čiji pošiljalac je bio iz Južne Amerike, dok je primalac robe koja se nalazila u kontejnerima bila firma DOO "M.", s tim što je kao teret naznačena asfaltna pokrivka, što je pisalo u deklaraciji. Stoji činjenica da je tom prilikom bilo još kontejnera koji su stigli navedenim brodom i koji su bili obelježeni manifestom, a ti kontejneri su bili drugih firmi. Po pravilima poslovanja trebala je da obavijesti firmu "M." kao primaoca robe, međutim par dana prije nego što je dobila manifest kod nje je došao V. S. kojeg zna po nadimku "S." i tada joj je usmeno rekao da se interesuje za ta dva kontejnera i da će on preduzeti špediterske usluge za njih. Iz tih razloga je po prispjeću kontejnera u Barsku luku kontaktirala V. kojem je kazala da su kontejneri stigli i kojem je poslala faks što je i bila obaveza s tim što je on trebao da preuzme robu, odnosno da plati troškove vozarine da bi se teret oslobodio. Inače, da bi se preuzela roba moraju da se plate troškovi vozarine kao i lokalni troškovi te potrebno je da se priloži originalna dokumentacija, to jeste teretnica koji predaje primalac robe ili njegov špediter. Sjeća se dobro

da su troškovi vozarine plaćeni odmah po prispieću kontejnera, to jeste posle nekih 7 dana te da je te troškove platila firma "C. T." iz Beograda preko računa, nakon toga kontejneri su ostali u luci nekih 20 dana, jer primalac nije imao dokumentaciju, to jeste nije imao teretnicu. Posle tih 20 dana nastala je "frka", jer je zvao V. C. čiji je broj imala a u vezi kontejnera sa pulpom kada je maltretirao, odnosno kada je tada često zvao, međutim imenovanom se nije javljala pa je isti zvao kolegu N. K. sa kojim je imao kontakte i koji je postupao u vezi prijema i carinjenja robe u predmetnim kontejnerima. Slušala je njihove razgovore pa je dobro čula kada je C. pitao kolegu K. na koji način da se roba oslobodi, a da se ne predaju originalne teretnice njima kao agentu, jer je teretnica dokaz o vlasništvu robe, a vlasnik robe onaj koji je izdao teretnicu u luci ukrcaja, što će reći da je u ovom slučaju vlasnik robe firma iz Južne Amerike. Istina je da ima izuzetaka da vlasnik robe po teretnici, oslobađa robu iako mu ona nije plaćena, što je N. K. objasnio C.. Nakon što je prošlo nekoliko dana taj dokument koji se inače zove "Telerelease" nije stigao, pa je pozvao V., koji je od nje tražio da ona kao agent oslobodi robu, pri tom pominjujući nekakav dogovor, koji nije precizirao, na šta mu je ona odgovorila da to ne dolazi u obzir, jer mora da poštuje svoju firmu i međunarodne uzanse zbog čega je bila drska. Nekoliko dana posle tog razgovora na e-mail joj je stigao "Telerelease" u kojem ih je firma "Maersk" iz Venecuele obavijestila da je roba slobodna, što ne znači da je ona plaćena jer je možda pošiljalac povukao teretnicu što njih ne zanima, jer nakon dobijanja obavještenja da je roba slobodna imaju pravo predati robu primaocu. Kako nije bila plaćena ležarina nije dozvolila da roba ide dok se ista ne plati, pa je kontaktirala sa V. kojeg je tada pitala hoće li roba da se istovara u Baru ili će da ide dalje, na šta joj je imenovani odgovorio da će kontejneri komionski ići za Beograd. Pošto je u obavezi njene firme da organizuju kontejnerski prevoz na fakturi Blu Bel čiji je vlasnik V., obračunala je ležarinu i troškove prevoza i isto mu je poslala faksom. Istog dana kada mu je prosljedila fakturu V. je izvršio uplatu preko računa pa je nakon toga organizovala prevoz angažujući M. i Š.. Kontejneri su istog dana utovareni u kamione nakon čega su napustili luku. Vlasnik kamiona D. L. je obavijestio da kamioni stoje na graničnom prelazu Dobrakovo već tri dana i da niko neće da uradi špediterske usluge jer faktura nije u redu, pa obzirom da nije znala čija je faktura ni od koga upućena tražila je od svoje firme iz Beograda "I. L." da joj konačno daju primaoca u Beogradu. Inače faktura je odgovornost špeditera dok je ona na tovarnom listu kao primaoca shodno upustu V. S. upisala firmu "C. T." iz Beograda. Od kolege iz Beograda je dobila mobilni telefon i kontakt osobu za koju zna da se zove M. pa je imenovanog pozvala telefonom kada joj je isti rekao da očigledno nije u toku te da su kamioni već prošli, s tim na njenu opasku da nije sigurna odgovorio joj je "pa proćiće, garantujem vam da će proći". Kako je ta faktura sa M. na firmu "C. T." stigla u Dobrakovo nije joj poznato ali je u svakom slučaju istu dostavio V. S. jer je to bila njegova dužnost. Nakon razgovora sa izvjesnim M. posle nekih dva sata, uspostavila je kontakte sa vozačima kamiona pa je od njih saznala da su prošli. Inače je od V. S. dobila podatak da je u Beogradu kao špediterska firma angažovana firma "R." gdje radi izvjesna T., pa je sutradan razgovarala sa njom moleći je da odmah ocarini robu i oslobodi kontejnere, koje će ostaviti u luku Beograd na depo što joj je imenovana obećala. Sjeća se da je to bio petak kada je zvala T. i kada je rekla da je roba ocarinjena i da će biti uskladištena u Beogradu te da je nakon toga zvao M. koji je molio da doplati vozačima da se roba ne istovara iz kontejnera u Beogradsko skladište već da ide za Novi Sad sa istim vozilima, međutim isto je kategorički odbila jer nije dala da se kontejneri voze za Novi Sad, kako je to Momčilo tražio. Očigledno je tu bila "frka" čitavih dva dana jer M. nije dozvoljavao da se roba istovara u skladište u Beogradu. Zbog toga je naložila da se kontejneri sa robom istovare na terminal u Beogradu, s tim što je u razgovoru sa M. istom rekla da u subotu robu može pretovariti iz kontejnera na svoje kamione uz upozorenje da kontejnere ne smije taći sa terminala u Beogradu. Kako je i preko koga i na koji način M. utovarilo kontejnere sa njihovog terminala te kako su isti prošli sa robom za Novi Sad, to ne može da objasni. Uglavnom je saznala da su kontejneri došli u Novi Sad. Posebno je pojasnila da su kontejneri podignuti i pored njene zabrane a da pri tom niko iz poslovnice u Beogradu nije dozvolio da se kontejneri podignu sa robom i da idu za Novi Sad, te da niko nije smio u Beogradskoj luci dozvoliti bez saglasnosti njene firme da kontejneri izađu iz luke i da idu za Novi Sad. Inače, ona je bila dužna da postupa po nalogu V. koji je bio predstavnik firme "M." iz Podgorice i koji je naložio da tovarni list za drumski prevoz bude na firmu "C. T.". Nikada nije čula da je bilo ko pomenuo da je predmetna pošiljka upućena ili prispjela pogrešno, niti je ko u tom pravcu usmeno ili pismeno obavijestio.

Na ponovnom glavnom pretresu svjedok V. N. se izjasnila, da se ne sjeća bas svih detalja oko njenog učesća kao šefa poslovnice u vezi predmetnih kontejnera, ali se sjeća da su bili neki kontejneri sa voćnom pulpom i da su kontrolisani od strane inspekcije, te da su bili i sa asfaltnom

pokrivkom. V. S., kao špediter, je tražio da se završi dokumentacija za prevoz od luke Bar do Novog Sada, a njena obaveza kao agenta je bila da klijentima objasni način poslovanja i sve u vezi robe koja je poručena, kao i čitavu proceduru koju su uvijek poštovali. Nije se mogla izjasniti da li se C.V. interesovao oko nekih kontejnera i koji je to vremenski period bio. Posao u vezi predmetnih kontejnera je radila po proceduri, a o prispjeću kontejnera obavještavala je primaoca, špeditera, kao i zastupnika primaoca predmetnih kontejnera.

Svjedok K. N., je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku na glavnom pretresu u bitnom istakao da radi kao pomorski agent u firmi "I. L." čije je sjedište u Beogradu, a poslovna jedinica u Baru. Ta firma je zvanični agent za Srbiju i Crnu Goru firme "Maersk Seland", inače firme koja se bavi kontejnerskim transportom. Za dolazak dva kontejnera sa asfaltnim listovima njegova firma je saznala od firme "Jadro Agent" iz Bara, koja je pomorski agent za lošinsku plovidbu, a koja se nalazi u Italiji u luci "Gioia Tauro", gdje se nalazi najveći terminal u Evropi. Kada su kontejneri stigli u Italijansku luku, "Jadro Agent" ih je obavijestio "Cargo Manifestom" o istom s tim što u tom manifestu postoji broj kontejnera, opis robe u njima, broj koleta i težina. "Cargo Manifest" ne sadrži podatke o pošiljaocu i primaocu, što znači da lošinska plovidba u konkretnom slučaju kontejnerski brod "Lošin" ima na utovaru dva kontejnera koja treba da doveze do Bara. Destinacije gdje treba iskrcati kontejnere određuje krcatelj to jeste luka ukrcaja, što znači da mora postojati teretnica krcatelja u kojem je naznačeno kojoj luci treba isporučiti kontejnere i ko je naručilac robe. Odmah nakon te obavijesti Jadro Agentu u njegovu firmu je došao V. S., koji je inače vlasnik firme "B. B." pa ga je pitao za dva kontejnera, čak mu je dao i brojeve istih. Tom prilikom je imenovanom kazao da kontejneri stižu, pa mu je isti rekao da mora da se čuje sa svojim klijentom a zatim mu je kazao ime V. C. u kontekstu da je to njegov klijent i da za njega radi špediterske usluge za ova dva kontejnera. Obavijest o prispjeću kontejnera je uputio prema špediteru "B. B." odnosno V. S., u kojoj je naveo firmu P.O.D. "Gorica" DOO "M." Vranje, a na osnovu podataka koje je dobio iz Soluna od firme "Maerks", koja inače ima agenta u Venecueli, a koja je znala ko je zakupio kontejnere te da je naručilac robe firme "M.", koje instrukcije je njihov agent iz Venecuele dobio od krcatelja robe. Kada su kontejneri stigli u Bar sjeća se da vozarina nije bila plaćena, pa je na zahtjev Vojvodića faktura napravljena na firmu "C. T." iz Beograda, što znači da je ta firma bila dužna da plati vozarinu od Venecuele do Bara. Ti troškovi su plaćeni preko računa, međutim kako nije bilo originalne teretnice, kontejneri su i dalje stajali u luku na Terminalu, jer bez teretnice ili takozvanog lista o oslobađanju tereta koji može doći elektronskom poštom nema oslobađanja tereta i kontejneri se ne mogu podići. Inače robu može osloboditi isključivo agent iz luke ukrcaja i pod uslovom da nema teretnice. Roba je ostala u luku nekih 20 dana za koje vrijeme je kontaktirao sa V. S. jer se imenovani interesovao da li je stigla teretnica, te da li je list oslobođen od tereta. Njegova šefica N. V. nije htjela da kontaktira sa C.V. jer je bila u podmakloj trudnoći, napomenuo je da mu je Vojvodić rekao da mu svakodnevno dosađuju s tim što nije pominjao tom prilikom imena, pa pretpostavlja da se radi o C.. To pretpostavlja na osnovu toga što su nakon toga uslijedila dva ili tri telefonska poziva od strane C.V. prema njemu a koji razgovori su bili interesovanje o tome da li je roba oslobođena, s tim što u razgovoru C. ni jedanput nije rekao da je roba njegova. Posebno je pojasnio da ga je V. C. 5 - 6 dana prije nego što je roba oslobođena zvao i da mu je tom prilikom rekao da se interesuje njegovi klijenti iz Beograda za istu, pa mu je odgovorio da će obavijestiti njega ili V. S. te da o tome ne brine. Posle toga je elektronskom poštom od agenta iz Venecuele stigla obavijest da je roba slobodna. Taj agent iz Venecuele ga je zvao i telefonom, pa ga je pitao da li je pogledao elektronsku poštu i da li su dobili manifest o oslobađanju tereta. Nakon što je vidio poštu potvrdio je da je dobio manifest pa je odmah o tome obavijestio V. S.. Posle toga ide procedura jer su u obavezi da organizuju prevoz, jer ih na to obavezuje firma "Maerks". Posebno je pojasnio da u momentu kada ga je zvao V. S., kada ga je pitao da li su pristigla dva kontejnera, navodeći pri tom njihove brojeve, imao je "Carbo Manifest" koji je dobio od "Jadro Agentu" iz kojeg se vidjelo da se na brodu "Lošin" nalaze 30 kontejnera koje treba iskrcati u Barsku luku. Kako mu je V. naveo tačne brojeve kontejnera kompletan "Carbo Manifest" je poslao agentu u Solunu, pa mu je isti povratno preko faksa poslao tačne podatke o broju kontejnera, o sadržini kontejnera, o oznaci kontejnera, kao i to ko je naručilac, te podatke o troškovima vozarine. To je sve bilo na jednom listu. Inače njemu je V. S. rekao da su kontejneri C.V. i to u periodu kada nije ima podatke iz Soluna već samo "Carbo Manifest" koji je dobio od "Jadro Agentu". Nije vidio originalnu teretnicu niti je istu dobio jer je roba oslobođena na osnovu "Telexilis", što znači da se teretnica u tim slučajevima ne dobija. Takođe nije vidio ni narudžbenicu od strane firme "M." niti bilo koje druge firme jer to nije način poslovanja u spoljno trgovinskim poslovima.

Na ponovnom glavnom pretresu ovaj svjedok nije sa sigurnošću mogao da se izjasni da li mu je V. S. pominjao da je ta roba-kontejneri izvjesnog V., jer tada nije znao o kom licu se radi. Takođe se ne sjeća, da li je sa tim V. uopste kontaktirao, ali se taj posao inače obavlja preko špeditera, a to je u konkretnom slučaju bio V. S..

Svjedok L. A., je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku na glavnom pretresu u bitnom istakao da C.V. poznaje od ranije, da se sa imenovanim počeo družiti unazad nekih 5 - 6 godina, kada je C. došao da radi u Baru u Carinskoj ispostavi, gdje je inače on već radio od 1997. godine, u špediterskoj firmi "B. B." a čiji je vlasnik bio V. S. zvan "Soša". Nakon što je C.V. naputio carinarnicu pokušavao je da radi neke uvoze zajedno sa kumom A.S., pa su poslovi išli preko firme "B. B.". Koliko se sjeća jedanput je uvezen viski a kasnije kafa "Batista" iz Italije. Krajem oktobra 2002. godine, napustio je firmu "B.B." i prešao je da živi u Podgoricu, gdje inače radi. Sa C. je zadržao prijateljske kontakte, iako se više nije bavio špediterskim poslovima. Poznato mu je da su osnivači firme "M. P.", A.S. i C.V., dok je iz novina pročitao da je sa njima u firmi bio i V.V. Stoji činjenica da je po nalogu C. slao elektronsku poštu u njegovo ime prema firmi u Venecueli, ali se ne sjeća da li je to radio sa svog kompjutera ili sa svoje adrese. U saznanju je iz priče C.V. i V. S. da je negdje proljetos ili ljetos stigao jedan kontejner sa voćnom pulpom na firmu "M.", s tim što mu je C. rekao da je to uništeno. U saznanju je da je nakon toga C. naručio još jedan kontejner voćne pulpe od istog dobavljača, jer je jedan dio elektronske pošte i korenspondencije za taj kontejner išao sa njegovog kompjutera sa njegove elektronske adrese. Koliko je njemu poznato ta roba nakon što je ocarinjena je izašla iz carine. Negdje u novembru mjesecu, pošto je imao stalne kontakte sa V. S. od imenovanog je čuo da su za V. C. stigla dva kontejnera sa asfaltnom pokrivkom ili podlogom, s tim što je u tom razgovoru S. bio nedorečen u vezi kontejnera. U vezi tih kontejnera V. mu je rekao da je to neka greška. Inače, za ta dva kontejnera nikakve elektronske pošte nije bilo preko njegovog kompjutera niti preko njegove adrese. O tim kontejnerima je čuo od V. i C. koji su ga kontaktirali u slučajevima kada njih dvojica nijesu mogli da uspostave kontakte, kojima je pomagao kako bi uspostavili međusobne kontakte. Tom prilikom je saznao od V. C. da je nastao problem u vezi ta dva kontejnera jer je Makedonija promijenila svoj propis u vezi težine odnosno dozvoljene nosivosti kontejnera preko njene teritorije zbog čega je roba došla za Bar jer mu je C. rekao da je roba trebala da ide preko Soluna za neku Beogradsku firmu. Nakon što je prošlo nekih 15 dana od prispjeća kontejnera negdje u novembru mjesecu, V. mu je rekao da su Beograđani preduzeli sve oko kontejnera i da su izmirili obaveze. Lično mu je dao dokumenta u vezi ta dva kontejnera sa asfaltnom pokrivkom, a koja su bila u zatvorenoj braon koverti pa mu je rekao da ih odnese V., kojeg inače nije uspio po dogovoru vidjeti. Kada je isto ponio u Bar i predao V. tom prilikom mu je rekao ko je to poslao, a kasnije je saznao od V. da dokumenta nijesu kompletna i da sa njima ništa nije mogao da uradi, mada se prije toga čuo i sa C. kojega je obavijestio da je koverat predao. Posle 20 dana od predaje prethodne koverte na zahtjev C.V., V. je ponio u Bar koverat sa novcem, koji je predstavljao neku razliku na ime plaćanja ležarine, što je saznao od V.. Od tada V. više ništa nije nosio niti ga je za to molio C.. Stoji činjenica da ga je S. zvao i da mu je rekao da treba da se plati još nekih 300 - 400 eura za ležarinu vikenda ili za prevoz, da ne može da dobije C. jer je bio u inostranstvu te da je nakon toga pozvao C. kojem je isto kazao, međutim imenovani mu je odgovorio "pustite me vise, dosta mi je vise toga, na kurac ste mi se popeli i vi i ovi gore, em me bude ovi gore", vjerovatno su ga zvali Beograđani dodajući pri tom "neću da znam više za to, bačite, vratite, ne interesuje me", te da mu je V. saopštio da su kontejneri izašli iz luke i da su upućeni ka Beogradu. Poznato mu je da je C.V. imao kontakte sa Beogradom u vezi navedenih kontejnera da su ga stalno pritiskali zašto ne kreću, zašto stoje, te da su u suštini bili tehnički problemi. Inače C. mu nikada nije pominjao da je osim one voćne pulpe bilo kakvu robu naručivao iz inostranstva. Posebno je istakao da je u noći kada je V. od strane policije iz Berana doveden u Podgoricu, na zahtjev njegove sestre A., imenovanog sačekao na Zlaticu, gdje mu je isti u prisustvu policije predao karticu za mobilni telefon sa brojem 067/....., koju je po V. nalogu nakon toga predao M. M. koji mu inače radi kafu.

Na glavnom pretresu svjedok je dodao da ga je V. S. obavijestio da postoji zastoje na granici na ulazak u Srbiju, a u vezi dokumentacije, jer je rađena zbirna dokumentacija a trebalo je da se uradi pojedinačno izdvajanje svakog od kontejnera, pa je moguće da je u vezi toga kontaktirao neko ovlasćeno lice te da je imao telefonske kontakte sa vozačima.

Svjedok Š. Z. je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku i na glavnom pretresu u

bitnom istakao da se decembra mjeseca 2004. godine, po nalogu svog gazde javio u luku Bar špediterskoj firmi čiji je vlasnik V.S., radi utovara kontejnera koji je trebalo voziti za Beograd. Kada je došao u luku Bar kamionom reg oznake BR 156-13, sa priključnim vozilom reg oznake BR 11-58 vidio je vozača sa sličnim vozilom da je angažovan da vozi još jedan kontejner, što znači da su bila dva kontejnera koje je trebalo prevesti u Beograd. Na kamione koje su vozili njih dvojica u luci su utovarili dva kontejnera, a zatim im je špeditersko preduzeće dalo potrebnu dokumentaciju nakon čega su krenuli iz luke. Kada su došli u Bijelo Polje napravili su uobičajnu proceduru tako što su razdužili carinske papire i nastavili put prema Brodarevu. Tamo su bili opet kontrolisani od strane Srbijanskih vlasti gdje se nalazi carinski punkt i sjeća se da je sa njima komunicirao čovjek po imenu Sloba koji radi za firmu Varošanka, koji im je tom prilikom rekao da moraju tu da ostanu do ujutru jer papiri koje imaju nijesu u redu. Sjeća se da je sa telefona iz Brodareva kontaktirao nekog iz firme ali ne zna sa kim je razgovarao, kao ni o kojoj se firmi radi. Narednog dana negdje predveče kada su carinskoj službi stigli faksom neki papiri, krenuli su prema Beogradu. Kada su došli u Beograd u carinarnicu u Makiš, gdje je bilo inače odredište prema papirima, stupili su u kontakt sa nekom ženom koja je radila za neku špeditersku firmu čijeg se imena ne može sjetiti. Tu su kontejneri koje su imali na sebi velike brodske plombe, otvoreni jer je te plombe otkinula carina Makiš. Tada je vidio da se u kontejnerima nalazi asfaltna tegola koja služi za pokrivanje krovova, te da je ta pokrivka bila nagomilana kao rasuti teret, što će reći da nije bila složena na palete kao što je očekivao i kao što je u ranijim prilikama gledao. Dok je bio u Makišu zvao ga je neki čovjek za koga su rekli da je vlasnik čije je ime M. a čijeg se prezimena ne sjeća, a koji je od njega trazio da mu robu vozi za Novi Sad jer su kontejneri bili još na kamionima. Pošto je smatrao da je prevoz koji je naručen završio, na to nije pristao, već je tražio da se kontejneri skinu sa njegovog kamiona kao i sa drugog kamiona. Izvjesni M. mu je kazao da će mu platiti po 200 eura po kamionu za prevoz robe do Novog Sada, međutim pošto nije pristao da to uradi dogovorili su se da tog M. sačeka ispred luke Beograd. Narednog jutra oko 8.30 časova, došao je M. ispred luke Beograd pa je organizovao da se kontejneri istovare sa kamiona, jer je bila subota. S tim da je trebao u ponedjeljak organizovati prevoz za Novi Sad. Pošto su imali troškove zbog ulaska u luku, tražio je od M. da plati te troškove, što je imenovani i učinio pa su nakon toga napustili Luku Beograd prazni. Odatle je otišao u Kovin, jer je imao jedan utovar za Bar, dok se kolega Ž. M. vratio prazan za Bar. Posebno je istakao da je za vrijeme vožnje od Bara do Beograda nije ni sa kim kontaktirao vezano za robu, jedino je kontaktirao kada je bio na granici sa čovjekom iz Podgorice i to iz kancelarije špediterske firme Varošanka. Kada ga je taj čovjek pitao što nije u redu, na šta mu je rekao da papiri nijesu u redu, a zatim dobio uvjerenje da čeka i da će sve biti u redu. Dok se nalazio u Brodarevu niko iz Crne Gore nije dolazio niti je ko donosio papire, odnosno dokumentacije, već je ista stigla faksom. Inače ne poznaje lice C.V. tako da mu se niko nije obraćao sa tim imenom i prezimenom. Njegov gazda G. M. nije mu ništa govorio o tome, čiju robu nosi i za koga, već mu je samo rekao da se javi špediteru. Tako da mu nije poznato čiju je robu prevezio.

Svjedok M. Ž. je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku i na glavnom pretresu u bitnom istakao da je po preporuci svog poznanika L. D. iz Bara svojim kamionom reg.oznake CT 113/64 sa priključnim vozilom 81 CT pošao u luku kako bi na njegovo vozilo utovarili jedan kontejner, a drugi na vozilo kojim je upravljao Z. Š.. Nakon utovara dali su im potrebne papire, pa je odmah krenuo, dok je Š. ostao da krene izjutra. Kada je stigao u mjesto Manastir Morača zaustavio je vozilo i ostao je da spava u kabini vozila da bi ujutro nastavio put. Na putu negdje pri izlasku iz Crne Gore stigao ga je Š. Z., pa su zajedno bez problema prošli kontrolni punkt Crnogorskih vlasti. Kada su došli na kontrolni punkt Brodarevo obratili su se špediterskoj firmi Varošanka koja je trebala da obradi papire, međutim, ispostavilo se da nešto nije u redu pa nijesu mogli da krenu. Nakon nekog čekanja ispalo je da su papiri u redu, pa su ih pustili da nastave put. Kada su došli u carinsku ispostavu Markiš u Beogradu, kontejneri su otvoreni tako da je na njima skinuta brodska plomba koju prije toga nije niko dirao. Tada je u unutrašnjosti kontejnera vidio neke tegole. Odatle su im rekli da voze te kontejnere u Luku Beograd. Još uvijek nije znao da li treba da ostave kontejnere sa teretom ili samo teret, a da kontejnere vrate za Bar, pa su mu rekli da ostavi kontejnere što je i učinio. Kontejnere su skinuli sa vozila nakon čega su se obojica vratili, s tim što je Š. otišao u Arilje, a on se vratio za Cetinje. Sjeća se da je to bila subota, jer je nakon povratka imao još jednu kontejnersku turu za Srbiju. Posebno je istakao da su mu u Luci Bar od strane izvjesnog čovjeka predata sva dokumenta u vezi robe, da su to bili originalni papiri koji su pregledani od strane policije na punktu Petrovac kada je prolazio pored istih. Nije mu poznato šta je falilo na punktu Brodarevo, ali je čuo od izvjesnog čovjeka iz Varošanke da treba da stigne nešto faksom od Barskog špeditera. Koliko se sjeća spor je

upravo nastao zbog toga što se govorilo o ukupnom zbiru oba kontejnera, pa se postavljalo pitanje kako mogu dva kontejnera po 29 tona da daju zbir od 70 tona. Inače, imao je utisak da kontejner koji je vozio nije težak 29 tona, a ovo zbog ponašanja vozila koje se ponašalo kao da vozi znatno manji teret. Faktura nije bila prevedena na naš jezik, ali je na njoj bila označena neka firma iz Beograda kao primalac robe, koliko se sjeća. Na putu dok su išli od Makiša prema luci Beograd, dok je vozio prvi ispred Sarbelja, na telefon ga je pozvao čovjek koji se predstavio kao M. i koji mu je kazao da vozi njegovu robu pitajući ga pri tom da mu robu preveze do Novog Sada, pa je imenovanom odgovorio da mora da se prvo dogovori sa Š.. Zaustavili su svoja vozila kako bi Š. razgovarao sa svojim gazdom D. L.. Nakon razgovora Š. sa gazdom, te obavještenja da nije dobio dozvolu da vozi za Novi Sad nastavili su prema Luci Beograd. Kada su došli u Luku Beograd već je bio sumrak, pa je tu došao neki čovjek sa putničkim vozilom Golf, koji se predstavio kao M.. Tada je shvatio da je to čovjek sa kojim je razgovarao telefonom, koji ga je pitao da mu robu voze do Novog Sada. Tom prilikom je čovjek zbog toga što nijesu mogli da voze do Novog Sada negodovao, pa mu je objasnio što je razlog na čemu se sve i završilo. Kamione su ostavili da prenoće u luci, tako da su spavali u njima. Sjutra ujutru je došao M., pa ih više nije ništa pitao, već se dogovorio sa lučkim radnicima da se kontejneri skinu, što su imenovani i učinili. Posebno je naveo da su brodske plombe skinute u Markišu, gdje je roba pregledana, nakon čega su stavljene carinske plombe, zbog čega je pitao zašto stavljaju Carinske plombe kada treba da se roba istovari u luci Beograd, međutim odgovorili su mu "radi tebe". Tada nije bio prisutan čovjek koji se predstavio kao M., već su tu bili prisutni samo carinici i predstavnik nekog špeditera. Inače, samo jedan put je telefonskim putem kontaktirao sa izvjesnim M. i to kada su bili na sajmu, s tim dok su čekali na Brodarevu jedino su komunicirali sa D.L., tražeći od njega da se papiri kompletiraju.

Svjedok K. Z., je u svom svjedočkom iskazu u bitnom istakao da je zaposlen u firmi čiji je vlasnik Ž. M., Austrijski državljanin, a koja se bavi prodajom kalupa za betonsku galanteriju. Da je 2001. godine na Poljoprivrednom sajmu u Novom Sadu upoznao P.M., kada je njegovoj firmi "C. T." prodavao te betonske kalupe, koji se koriste za popločavanje trgova. Od tada je ta saradnja između njihovih firmi otpočela, tako da su se u junu mjesecu 2004. godine dogovorili da njegova firma iznajmi firmi P.M. dio hale od 40m², koja se nalazila u Veterniku ul.Vojvode Putnika br. 28. Inace, u iznajmljeni dio hale od 40m², P.M. je trebao da drži svoju robu tj.drva, s tim što su se dogovorili da može da prodaje robu u njegovo ime, ako nađe kupca. Posle par dana je sačinio ugovor o zakupu u kojem je po dogovoru cijena zakupnine bila 5.000 dinara mjesečno. Nekoliko dana nakon toga, P. mu je isplatio 30.000,00 dinara, što znači šest mjeseci unaprijed. Od momenta sačinjavanja ugovora o zakupu i isplate ugovorenih rata, pa do 20.12.2004. godine u navedenu halu koju je P. zakupio nije isporučena nikakva roba. Stoji činjenica da je negdje u oktobru mjeseca razgovarao sa P. u vezi zakupljenog prostora, te da mu je imenovani tom prilikom rekao da nema ništa od drva koje treba da skladišti, a da će možda prostor koristiti za neki drugi građevinski materijal u smislu laminata, tegole ili nešto slično. Negdje tokom novembra mjeseca, P. mu je u razgovoru preko telefona objasnio da treba preko Crne Gore da unese neke tegole, da je u pitanju količina od 20.000 m², a koje je trebao da uskladišti u iznajmljenom poslovnom prostoru. Nadalje ga je P. nazvao 13 ili 14 decembra 2004. godine, pa mu je rekao da su kamioni sa tegolom krenuli iz Crne Gore, te da će nakon carinjenja roba iz Beograda doći u skladište u Novi Sad. Sjeća se da je bio petak popodne kada su se čuli, kada mu je P. govorio da ima probleme oko prevoza robe u čemu mu nije mogao pomoći, međutim, sutradan su se dogovorili da mu obezbjedi radnike za istovar robe sa kamiona, s tim što je dogovor bio da radnike obezbjedi za ponedjeljak. Po dogovoru mu je obezbjedio 10 radnika za istovar robe, od kojeg je jedan dio angažovao za pregrađivanje magacinskog prostora P.M., kako je to imenovani tražio. Tog dana ga je P. zamolio obzirom da šoferi kamiona nijesu znali gdje se nalazi skladište, da iste presretne i dovede do Veternika na Radunovoj pumpi na ulazak u Novi Sad, pa je pozvao G. D. kojeg je zamolio da to učini. Posle nekih 40 min. G. D. je praktično omogućio da ta dva kamiona sa dva kontejnera dođu do Veternika gdje su vozači parkirali kamione. U prisustvu P. radnici su vršili istovar tegola iz kontejnera, međutim, posle jedno 5 min nakon što su unijeli jedno 10 paketa u magacin, pojavila se policija koja je izvršila legitimisanje i nakon čega je dalji istovar zaustavljen. Posebno je istakao da ga je P. molio da se raspita za cijenu po kojoj bi mogao da prodaje tegolu, kao i kolika je tržišna cijena, te da je imenovanog obavijestio nakon raspitivanja da se cijena po m² kreće od 3,8 do 6 eura.

Svjedok G. D., je u svom svjedočkom iskazu u bitnom istakao da radi kao magacioner u preduzeću sa sjedištem u Novom Sadu, čiji vlasnik je M. Ž. koji živi u Českoj, da radi na prodaji i

izdavanju robe iz magacina koji se nalazi u ul.Vojvode Putnika br.28 u Veterniku, te da je upoznao P.M. jer je imenovani kupovao kalupe za betonsku galanteriju koju je njegova firma prodavala. Inače, nakon što je od S. saznao da P. treba da zakupi dio magacina u Vojvode Putnika br.28 u Veterniku otkucio je ugovor koji mu je S. izdiktirao čiju sadržinu ne zna, ali zna da je to bilo unazad nekih 6 do 7 mjeseci. Od tada u magacin nije ušla nikakva P. roba. Naime, 20.12.2004 godine nazvao ga je S. i kazao mu je da je našao neke radnike koji će izvršiti istovar P. tegole u magacin, pa je te radnike dovezao pred skladište u Veternik, a zatim otišao u kancelariju da radi. Nakon toga ga je opet pozvao S. i kazao mu je da preuzme dva kamiona Beogradskih tablica sa dva brodska kontejnera, a koja se nalaze preko puta pumpe /Avija/ kod samog ulaza u Novi Sad, pa je tamo otišao, a zatim pokazao putanju kretanja vozačima do stovarišta u Veternik. Kada su stigli ispred magacina tu je zatekao P. i S. sa dva stolara koji su pregrađivali magacin u dijelu koje je zakupio P., dok je jedan od radnika otvorio jedan od kontejnera, nakon čega su radnici počeli da istovaraju tegolu koja je bila upakovana u najlonskim bijelim providnim kesama. Kada su radnici istovarili nekih 30 paketa, banula je policija koja je prekinula istovar, a zatim izvršila uviđaj.

Svjedok M. Ž., je u svom svjedočkom iskazu u bitnom istakao da je privatni auto/prevoznik da posjeduje vučno vozilo Skanija reg.br.BG 543/223 sa prikolicom reg.br. 71/28 BG, da je po dogovoru sa svojim sinom Goranom pošao u skladište Luke Beograd gdje je od skladištara carine preuzeo jedan kontejner koji je utovario na svoje vučno vozilo. To je sve išlo preko naručioca posla za koga je kasnije saznao da se zove P. M., s tim što je njegove troškove platilo preduzeće Vendor iz Beograda, koje je prvobitno komuniciralo sa njegovim sinom. Dana 20.12.2004.godine kada je preuzeo kontejner koji je bio deplombiran prvi put u životu je vidio P. koji mu je dao nalog za prevoz robe od luke Beograd do Veternika, a tada je vidio i kolegu S. kojem je takođe P. dao nalog za prevoz robe od luke Beograd do Veternika, tako da je imenovani preuzeo drugi kontejner koji je takođe bio deplombiran. Imajući u vidu da je utovar oba kontejnera loše stajao zamolio je P. da ih prati, odnosno da ide ispred njihova dva vozila, te da ih obavještava o eventualnom nailasku pokretne vage, što je imenovani i učinio, pa je sa svojim vozilom marke Golf 2 žute boje išao ispred njih od Luke Beograd, pa sve dok nijesu prošli te mogućnosti gdje postoje vage, a zatim je isprednjačio prema Veterniku, gdje je trebao da ih dočeka, da bi izvršili istovar oba kontejnera. Kada su došli nadomak Novog Sada čuo se sa P. M. pa su se dogovorili da sačekaju sa kamionima na mjestu gdje se nalaze, jer će doći jedan kombi koji će ih dopratiti do Veternika kako ne bi lutali. Nakon kratkog zadržavanja i dolaska sivog kombija nastavili su put tako što je ispred njihovih kamiona išao isti, koji ih je i doveo do Veternika, mjesta gdje je trebao da se izvrši istovar. Na licu mjesta je bio prisutan P., pa su sa ključevima koje im je prethodno imenovani dao otvorili kontejnere, nakon čega su radnici sa kontejnera koji se nalazio na njegovom kamionu počeli istovar. U tom momentu kada je istovar počeo naišla je policija sa svih strana, tako da je istovar prekinut.

Svjedok M. M., je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku na glavnom pretresu u bitnom istakao da je kod C.V. u firmi "M.C." radio jedno tri mjeseca od kraja ljeta 2004.godine pa sve dok je C. lišen slobode. Njegov posao je bio da razvozi kafu kupcima, a radilo se o kaficima ili diskontima pića, te da napravi fakturu kupcu kome isporuči kafu. Njegovo nije bilo da naplaćuje kafu, ali se desilo nekoliko puta da mu kupci daju gotovinu za kafu, koju je nakon toga uplaćivao na račun preduzeća "M. P.". Inače, nije ništa radio oko poslova uvoza kafe Batista. Za poslove koje je obavljao C. mu je davao platu od 150€ mjesečno, plaćao mu je gorivo jer je koristio svoje vozilo, kao i troškove popravke istog, s tim što mu radni staž nije išao, jer je bio na probnom radu, ali je dogovor bio da počne da mu uplaćuje osiguranje i radni staž, međutim, C. je lišen slobode. Ponekad se događalo da na zahtjev C. pođe do banke i da izvrši uplatu novca koji bu mu C. dao. Obično nije tom prilikom dobijao nikakvu kopiju jer je to službeno išlo agenciji koja vodi knjigovodstvo, tj. Fajner-plus. Dešavalo se da nosi pare za plaćanje carine, odnosno naloge za prebacivanje sredstava sa računa M. na račun carine, međutim, tom prilikom bi mu ostajala kopija koju je predavao špediteru P. iz Bara. Nikada nije saradivao sa S.A. kojeg je upoznao u kaficu dok je sjedio zajedno sa V. C., dok V.V. nikada i nije upoznao.

Svjedok S. D., je u svom svjedočkom iskazu u bitnom istakao da se bavi popravkom kafemata u lokalima. V.V. i A. S. ne poznaje, dok se sa C.V. upoznao prije godinu ipo dana kada ga je pozvao na telefon i kada mu se predstavio kao uvoznik kafe Batista, kojom prilikom ga je pitao da za njega prodaje kafu na primorju. Istog dana su se vidjeli u Baru pa su se dogovorili o tom poslu. Inace, važi kao dobar majstor za popravljanje aparata za espresso kafu, po čemu ga i ljudi

poznaju, pa je vjerovatno V. na taj način saznao za njega. Po dogovoru sa V. kafu je prodavao na području Petrovca do Bara, što mu je bio dodatni posao, jer od plate koju ostvaruje u firmi ne može pristojno da živi. Sa V. se dogovorio da kafu koju od njega preuzima prodaje po cijeni od 12,5 eura, da je prema njemu razdužuje po 11 eura što znači da dobija proviziju po 1,5 euro po kilogramu. Ta saradnja je trajala možda godinu dana sve dok V. nije lišen slobode. Obično je uzimao 30 do 40 kg. u jednoj turi, s tim što je kupcima prodavao po 1 do 2 kg. Od kupaca je nekada uzimao gotov novac koji je nakon odbitka svoje zarade uplaćivao ili nosio C., odnosno predavao mu kada dodje u Bar. Jednom je to učinio preko banke, šaljući V. 330 eura. Nekada se kafa plaćala na način što je kupcima davao račune koji su oni plaćali na V. firmu. Pošto tada nije mogao uzeti proviziju koja mu pripada V. mu je od takvih plaćanja to priznavao i davao mu to u kafi. Poznato mu je da se V. firma zove M. je je bila deklaracija firme na kafi, a imenovani mu je davao račune koji glase na tu firmu koje je predavao kupcima koji su vršili uplate preko računa. Posebno je istakao da je sa C. kontaktirao pozivajući ga na njegov tel. br. 067..... i koji je bio napisan i na deklaracijama koje su pratile kafu, te da mu je najčešće kafu lično donosio V., s tim što se dešavalo da kafu pošalje po jednom momku zv.D., mada je jednom i sam išao u skladište Zetatransa gdje je kafa bila smještena, odakle je kafu preuzeo, a na osnovu papira koje mu je C. dao.

Svjedok R. S., je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku i na glavnom pretresu u bitnom istakla da je vlasnik Agencije Finans plus koja se bavi pružanjem knjigovodstvenih usluga, da je među komitentima imala i firmu "M.C." čiji su osnivači bili C.V., A.S. i V.V., da V.V.a nije nikada upoznala, već da ga samo zna iz papira kao suosnivača firme, dok je C. i A. upoznala jer je sa njima kontaktirala. Inače, kao ostale firme, njena Agencija obrađuje dokumentaciju koju joj klijenti donesu i predaju, a na osnovu koje rade odgovarajuće kalkulacije, obračunavaju završne troškove poreza doprinosa i rade knjiženja. Što se tiče plaćanja preduzeća "M.C." isto su radili samo u slučaju kada su to od njih izričito tražili, s tim što njena agencija nije nikada mogla da vrši sama plaćanja za račun klijenata, jer je njihovo bilo hoće li i kada i kome izvršiti neko plaćanje. Na osnovu izvoda iz službe PP koji sadrže podatke o prenosu novčanih transakcija vršili su knjiženja a izvode su dobijali ili su pak tražili primjerke kopija. Njena Agencija nije mogla uticati na to kada će i kome koja obaveza biti plaćena pa ni u dijelu uplate poreskih obaveza, jer je to isključivo zavisilo od volje vlasnika firme. Isto tako njena Agencija ne može da garantuje da joj je dostavljena sva dokumentacija o svim poslovnim odnosima koje je njen klijent imao sa drugim firmama jer je to ponovo zavisilo od volje klijenta. Najčešće je dokumentaciju donosio C., što je upisano u djelovodnik, jer se upisuje svaki prijem dokumentacije, s tim što je nekad istu donosio neki momak čije ime ne zna. Nadalje je istakla da je A.S. donosio dokumentaciju dok je bio u firmi i to češće nego C., međutim da je S. istupio iz firme početkom 2004. godine o čemu postoji Rješenje Privrednog suda u Podgorici. Koliko se sjeća po dokumentaciji njihova djelatnost je bila najviše vezana za uvoz kafe, mada su ranije imali neku maloprodaju, a misli da su uvozili i neki alkohol. Inače knjiženje uvoza te robe i ostalo što je vezano za poslovanje se vršilo isključivo na osnovu dokumentacije koja im je dostavljana. Nabavnu cijenu su knjižili na osnovu uvozne dokumentacije, odnosno fakture dobavljača, nakon što su dodavali završne troškove a shodno računima, dok su prodajnu cijenu knjižili na osnovu računa koje im je, opet, davao klijent. Osim pomenute robe "M.C." je uvezio i neke sokove. Na glavnom pretresu svjedok je pojasnila da je kafa akcizna roba i da se ista sa Carine mogla podići tek posle uplate troškova carine i ulaznog PDV-a, s tim što se kasnije prilikom prodaje robe obračunava izlazni PDV po fakturama a koji se uplaćuje svakog 15-og u mjesecu za prethodni mjesec i to u slučaju da je izlazni PDV veći od ulaznog. Nadalje je istakla da je A. istupio iz firme i prije nego što je to završeno kod Privrednog suda o čemu ju je obavijestio te da je od tada sve poslove oko vođenja firme preuzeo C..

Sud je cijenio iskaze svjedoka V. N., K. N., V. S., Š. Z., M. Ž., K. Z., G. D., M. Ž., M. M., R. S., S. D. i L. A., a koji su svjedočili o činjenicama koje su vezane za njihove preduzete radnje i o njima poznatim činjenicama o optuženima pa je našao da su ovi svjedoci ove činjenice objektivno, jasno i istinito predstavili.

Po potvrdi o registraciji društva sa ograničenom odgovornošću reg. broj 5-0058850/001 Centralnog registra Privrednog suda u Podgorici Društvo za trgovinu i usluge "M.C." D.O.O. Podgorica registrovano je dana 08.08.2002. godine, u skladu sa odredbama Zakona o privrednim društvima kao društvo sa ograničenom odgovornošću, koje je po izvodu iz Centralnog registra od 08.08.2002. godine, istog broja sa sjedištem u ul. Slobode br. 57 u Podgorici, da su osnivači društva S. A., V.V., V. C., da je izvršni direktor i ovlašćeni zastupnik

pomenutog društva S. A., a po kartonu deponovanih potpisa kod Centralne banke Crne Gore A.S. je deponovao potpis kao ovlašćeno lice, te da je 16.02.2004.godine, došlo do promjene u osnivačkom društvu, pa su osnivači V.V. i C.V., a V.V. ima svojstvo izvršnog direktora.

Iz sadržine carinske dokumentacije i dokumentacije koja je pratila prevoz dva kontejnera sa oznakom "Tehu 703920/9" i "Triu 507224-3" proizilazi da je brodar MAERSK SEALAND, čiji je zastupnik firma "Interlog" iz Beograda sa poslovnom jedinicom u Baru, u svoje navedene kontejnere ukrcala dana 22.09.2004.godine na teretni brod Lošinj u luci La Quaira, Valencia, Venecuela ukupno 50.000.kg. asfaltne pokrivke i to po 25.000.kg. po kontejneru, za pošiljaoca firmu Comercializadora Bernard, C.A. Centro Profesional Kokuy urb. Majay Calle 151 ofc.5-B" iz Valensije - Venecuela, dok je primalac robe firma P.O.D "Gorica" DOO "M." Vranje - Srbija, Bar - Montenegro Jugoslavija, kontakt telefon 38-167430430, sa lukom iskrcaja luka Bar, te da se brod sa pomenutim kontejnerima i robom kretao preko luke Gioia Tauro-Italija. Brod sa navedenim kontejnerima je prispio u luku Bar 01.11.2004.godine. Da je špeditersko preduzeće "B. B." iz Bara po ovlašćenju preduzeća "C. T." Beograd čiji je direktor P.M., sprovela postupak prenaupućenja kontejnera sa robom koji su dana 14.12.2004.godine iz luke Bar transportovani za Luku Beograd kamionima reg.oznake CT 113-64 sa prikolicom 11-81 CT, i kamionom reg.br.BR 156-13 sa prikolicom 11-58 BR, koji su na odredište prispjeli 17.12.2004.godine. Računi na ime carinskih troškova, troškova brodskog prevoza i špediterskih troškova predmetnih kontejnera konačno su ispostavljeni preduzeću "C.T." Beograd.

U zapisniku o zaplijeni na teret nepoznatih lica Republičkog tuzilastva u Parmi sačinjen 14.10.2004.godine u prostorijama Carine Gioia Tauro konstatuje se, da su kontejneri obilježeni kao TRIJU 507224.3 i TEXU 703920.9 koji su dolazili iz LA Guira-Venecuele, a koji su se nalazili na motornom brodu "CARSTEN-MAERSK" koji je pristigao u Luku Gioia Tauro na dan 09.10.2004.godine, a čije krajne odredište je bilo Luka Bar (Crna Gora) podvrgnuti pretresu u cilju suzbijanja međunarodne trgovine opojnim sredstvima, da je po utovarnom listu pošiljac robe: CIOMERCIALIZADORA BERNARD, C.A. CENTRO PROFECIONAL KOKY URB. MAJAY CALLE 151 OFC.5-B VALENCIA TELEFONO 0241 8248598, primalac robe: P.O.D. GORICA DOO MONT PLUS VRANJE SERBIA BAR-MONTENEGRO YUGOSLAVIA-TELF 38-167430430, da je predmet pošiljke asfaltni laminat u količini od 50.000 Kg. Pošiljka je bila podvrgnuta neinvazivnom pregledu skenerom na carini, nakon čega su službenici SVAD-I FINANSIJSKA POLICIJA izvršili brižljiviju fizičku provjeru tereta, pa su u unutrašnjosti kontejnera našli asfaltne laminate prijavljene u tovarnom listu koji su neki bili neujednačenog sastava i težine, zbog čega su pristupili raspakivanju laminata pojedinačno, kako bi se omogućilo intervenisanje od strane specijalne jedinice koja posjeduje pse obučene za pronalaženje droge. Obzirom na izraženo interesovanje koje je pas pokazao tom prilikom, laminati su presječeni i tada je u unutrašnjosti otkriveno jedno opojno sredstvo koje je na narko tekstu dalo pozitivan rezultat na kokain. Po završenom pretresu konstatovano je da se u oba kontejnera nalazi ukupno 62 kolete sa opojnim sredstvom, s tim što se u jednom kontejneru nalazilo 33, a u drugom 29. Po nalogu zamjenika tužioca iz Republičkog tužilaštva u Parmi, određena je zaplijena 60 koleta od 62 kolete, koje su sadržavale opojna sredstva, te je naloženo da dvije preostale kolete nastave putem koji je predviđen, te da su dvije kolete sa sadržajem opojne droge kokaina vraćene u prvobitne kontejnere, s tim što su kontejneri blokirani u carinskoj zoni u očekivanju daljih naloga, dok je 60 koleta povjereno na čuvanje Finansijskoj policiji.

Po Odluci Republičkog tužilaštva pri sudu u Parmi o odobrenju odlaganja zaplijenjene dvije kolete koje sadrže opojno sredstvo tipa kokain od 15.10.2004.godine, naloženo je da kontejneri sa dvije kolete u kojima se nalazila opojna droga kokain i drugim nespornim koletama nastave put iz Luke Gioia Tauro prema Luci Bar-Crnoj Gori, a nakon toga iz Luke Bar - Crna Gora Jugoslavija prema krajnjoj destinaciji tj. prema firmi "P.O.D. GORICA DOO M. P." sa sjedištem u Vranju Srbija, Bar Crna Gora-Jugoslavija, s tim da budu kontrolisani od strane odgovarajućih službi za pratnju G.O.A Finansijske policije iz CATTANZARO uz prethodni dogovor sa odgovarajućim organima policije Srbije.

Zapisnikom hemijske laboratorije Ministarstva unutrašnjih poslova, Odjeljenje za javnu bezbjednost Centralne direkcije policije za kriminal-Službe policije za sudsku medicinu-Regionalni kabinet za Kalabriju, hemijske laboratorije od 21.01.2005.godine konstatuje se, da su ovlašćena lica navedene laboratorije izvršili pregled zaplijenjenih 60 koleta sa asfaltnom pokrivkom, a koje su bile prethodno smještene u posebnom kontejneru u dvije cjeline, tako da u jednoj cjelini bilo

27 paketa, a u drugoj cjelini 33 paketa, da su tom prilikom izuzeli 33 lista iz obje cjeline sa konstatacijom da prosječno svaki paket sadrži po 20 listova, da svaki list pojedinačno teži približno 907,4 grama, te da su listovi sastavljeni od sloja celofana, bitumenskog sloja i sloja šljunka-šodera kao spoljnog lista, pa je između sloja celofana i bitumenskog sloja samo u tri lista od 33 izuzeta, nađena materija boje slonove kosti u kojima je prisutan aktivni opojni princip kokaina, dok je u jednom dijelu preostalih listova kokain prisutan u tragovima, što je vjerovatno dospjelo iz listova u kojima se nalazio kokain, a u većini ostalih listova nije pronađen kokain. Imajući u vidu ukupan broj pozitivnih uzoraka na kokain, od količine koja je bila na raspolaganju za istraživanja smatrali su da je važno ponoviti uzimanje uzoraka uključivanjem novih listova.

Izvršen je ponovni pregled zaplijenjenih koleta od strane ovlaštenih lica hemijske laboratorije Regio Calabria, kojom prilikom je iz 60 koleta izuzeto 19 listova u kojima je bio prisutan aktivni opojni princip kokaina. U svojoj hemijskoj analizi ova laboratorija je napravila procjenu da je u 60 oduzetih koleta prisutno 1200 listova, od kojih je 1.080 listova sa sadržajem kokaina, te da procjenjuju da u navedenim koletama ima ukupno 58,8 kilograma aktivnog opojnog principa kokaina. Zaplijenjeni materijal koji je bio predmet vještačenja ove laboratorije u Italiji je po izjašnjenju nadležnog organa Italije uništen nakon provedenog vještačenja. Izvršenu hemijsku analizu navedene laboratorije u Italiji i njihov nalaz, prihvataju i vještaci hemijske struke Božović Nikola i Tatjana Đoković, izjašnjavajući se da je prilikom vještačenja trebao biti uzet veći broj uzoraka, ali da je i kod uzetog broja uzoraka na vještačenje njihova procjena da nalaz u odnosu na količinu aktivnog principa kokaina u predmetnoj robi je sa 87 posto tačnosti, te da je nalaz sačinjen u skladu sa naukom i vještinom i direktivama Evropskih institucija referentnih za ovu oblast.

Iz Akta Okružnog suda u Novom Sadu istražnog sudije Ki.br.473/04 od 07.04.2008.godine iz službene zabilješke predsjednika vijeća od 8.04.2008 godine proizilazi, da je Okružni sud u Novom Sadu postupajući po zamolnici Višeg suda u Podgorici dostavio tri paketa sa asfaltnom pokrivkom od kojih su dva paketa privremeno oduzeti od optuženog P.M., dana 20.12.2004.godine u Veterniku, a u kojem se između listova nalazi supstanca za koju je pretpostavlja da je opojna droga kokain i jedan paket tegole kao kontrolni u kojem se ne nalazi opojna droga.

Izveštajem o vještačenju Sektora kriminalističke policije Odsjeka za kriminalističko tehnička vještačenja broj 968/08, te nalazom i mišljenjem vještaka dipl.hemičara Tatjane Đoković i Nikole Božovića konstatuje se, da su navedenim vještacima dostavljeni dana 08.04.2008.godine tri paketa sa asfaltnom pokrivkom i to jedan paket koji je dostavljen kao kontrolni na kojim nijesu vidljivi tragovi praškaste supstance i dva paketa koji su privremeno oduzeti od optuženog P.M. iz Beograda od strane MUP Republike Srbije sa sadržajem opojne droge kokaina, a koji su bili predmet vještačenja. Na prvom dostavljenom paketu se nalazi bijeli papir izlijepljen širokom selotep trakom na kojem je ručno ispisano P.M. oko 12 kg. kokaina V/274/04, bruto masa dostavljenog paketa iznosi 24,605 kg, u paketu je konstatovan 21 list, 17 listova su upakovani slojevito i to na način, sloj plastične folije crne boje na kome se nalazi štampana oznaka sa vidljivim tragovima praškaste supstance bijele boje, bitumenski sloj sa vidljivim tragovima praškaste supstance bijele boje, i sloj šljunka crvene boje nanesen sa spoljašnje strane bitumenskog sloja. Neto mase navedenih 17 listova iznose 1115 grama, 1190 grama, 1095 grama, 1145 grama, 1230 grama, 1145 grama, 1185 grama, 1395 grama, 1285 grama, 1210 grama, 1214 grama, 1295 grama, 1240 grama, 1220 grama, 1245 grama, 1260 grama i 1175 grama. Prosječna neto masa po listu iznosi 1215 grama, četiri lista i to dva na vrhu paketa i dva na dnu koji se sastoje od dva sloja i to bitumenskog i sloja šodera, a na njima nijesu vidljivi tragovi praškaste supstance bijele boje su neto mase 820 grama, 815 grama, 900 grama i 805 grama, čija je prosječna neto masa po listu iznosi 835 grama. Na vještačenje je dostavljen jedan ručno pravljeni paket obmotan providnom plastičnom folijom izlijepljen sa krajeva širokom selotejp trakom braon boje. Na drugom dostavljenom paketu se nalazi bijeli papir izlijepljen širokom selotep trakom na kojem je ručno ispisano P.M. oko 12 kg. kokaina V/274/04. Bruto masa tog paketa iznosi 25,220 kg. Nakon otvaranja paketa u istom je konstatovano prisustvo 21 lista, s tim što su 17 listova upakovani slojevito i to na sledeći način, sloj plastične folije crne boje bez oznaka sa vidljivim tragovima praškaste supstance bijele boje, bitumenski sloj sa vidljivim tragovima praškaste supstance bijele boje i sloj šljunka crvene boje nanesen sa spoljašnje strane bitumenskog sloja. Neto masa navedenih 17 listova iznosi 1220 grama, 1230 grama, 1175 grama, 1225 grama, 1125 grama, 1235 grama, 1315 grama, 1235 grama, 1235 grama,

1255 grama, 1135 grama, 1280 grama, 1360 grama, 1325 grama, 1365 grama, 1245 grama i 1265 grama. Prosječna neto masa iznosi 12,48 grama. Četiri lista, dva na vrhu paketa i dva na dnu se sastoje od dva sloja i to bitumenskog i sloja sodera i na njima nijesu vidljivi tragovi praškaste supstance bijele boje, a neto masa istih iznosi 900 grama, 920 grama, 920 grama i 889 grama, a prosječna neto masa iznosi 907 grama. Makroskopskim pregledom na 34 od ukupno 42 dostavljena lista konstatovano je prisustvo praškaste supstance bijele boje koja je neravnomjerna raspoređena po površini dostavljenih listova, a zatim je urađena i mikroskopska analiza na instrumentu NIKON SMZ 1000 i LEICA FS 4000, koristeći vidljivo i UV svjetlo pod različitim uveličanjima. Na dostavljenim uzorcima su konstatovani slojevi praškaste supstance bijele boje debljine od 50-250^μm, na osam listova nema vidljivih tragova praškaste supstance bijele boje. Preliminarnim analizama dostavljenih uzoraka (34 lista) sa odgovarajućim reagensima dobijene su bojene reakcije karakteristične za alkaloid kokain. Nakon toga se pristupilo hemijskoj analizi metodom tankoslojne hromatografije koja se zasniva na razdvajanju komponenti na osnovu različite raspodjele ispitivane supstance između stacionirane i mobilne faze. Nakon razdvajanja i vizuelizacije pogodnim reagensom utvrđuje se identitet supstance. Metanolni ekstrati dostavljenih uzoraka na navedenim listovima su nanoseni na ploču tankog sloja silika gela, pored standarda kokaina i razvijeni su pod identičnim uslovima. Tom prilikom konstatovano je prisustvo opojne droge kokaina. Kako sa listova dostavljenih uzorcima nije bilo moguće mehaničkim putem izuzeti praškastu supstancu nakon kvalitetne hemijske analize pristupilo se višestrukoj etanolskoj ekstrakciji. Po završenoj ekstrakciji dobijeni ekstrati u paravanu su na rotacionom vakumu u parivaču LABOROTA 4000 pri čemu je dobijena čvrsta supstanca. Dobijena čvrsta supstanca je podvrgnuta sušenju do konstatne mase koja iznosi u jednom paketu 66,40 grama, u drugom paketu 147,11 grama. Supstanca dobijena nakon ekstrakcija i sušenja je podvrgnuta hemijskim analizama, pa se utvrđuje da se na dostavljenim bitumenskim listovima i to 34 lista nalazi opojna droga-baza kokaina koja je izvojena metodom višestrukih etanolskih ekstrakcija ukupne neto mase 213,51 gram. Kvantitativnom analizom dobijenih uzoraka kokaina utvrđen je procenat čistoće pa on iznosi za jedan uzorak 51,9%, a za drugi uzorak 67,6%. Kokain je supstanca koja utiče na centralni nervni sistem izaziva stanje zavisnosti i nalazi se na listi opojnih droga. Fotodokumentacijom koja je sastavni dio nalaza i mišljenja bliže su prikazani paketi sa asfaltnom pokrivkom koji su bili predmet vještačenja kao i unutrašnji izgled listova.

Vještaci Tatjana Đoković i Nikola Božović dipl.hemičari su na glavnom pretresu pojasnili da su prilikom vještačenja pristupili metodi ekstrakcije, što u prevodu znači izdvajanje psihoaktivne supstance pomoću organskog rastvarača etanola, a u kome se baza kokaina rastvara. Višestruka ekstrakcija znači da su ispitivane listove estrahovali po nekoliko puta sa etanolom u prosjeku od 7 do 8 puta i to uvijek sa novom količinom etanola, što znači ne sa etanolom koji je već korišten za prethodnu ekstrakciju. To su ponavljali sve dok im plemninarna ekstrakcija na estrahovanim listovima nije pokazala negativnu boju reakciju na prisustvo opojne droge. Način na koji je rađen ekstrakcija je bio sledeći, listovi su bili jedan po jedan stavljani u kadicu u koju se dodavao organski rastvarač etanol, pa su mehaničkim pomjeranjem kadice izazivali strujanje organskog rastvarača, da bi na taj način estrahovali supstancu sa listova, a što je ponavljano više puta. Molekul kokain je takav da može biti u obliku baze i u obliku kisjele soli, sa tom razlikom da je kisjela so kokaina oblik koji je rastvorljiv u vodi, dok baza kokaina nije rastvorljiva u vodi. Posebno su istakli da su prije ekstrakcije sa svakog lista uzeli površinski bris, a nakon toga su hemijskom metodom izvršili kvalitativnu analizu brisa kada su konstatovali da se u navedenim listovima nalazi baza kokaina, zbog čega su i primjenili hemijsko sredstvo etanol, kako bi izvukli kompletnu količinu kokaina koja se nalazi u spornim listovima. Inače se sa rastvaračem etanolom može estrakovati kokain i u obliku baze i u obliku kisjele soli, dok se sa vodom ne može estrakovati baza kokaina.

Na ponovnom glavnom pretresu navedeni vještaci su u cjelosti ostali pri datim nalazima i mišljenjima. Vještak Tatjana Đoković je dodatno objasnila, a u vezi nalaza iz Italije, da isti nije napisan detaljno. Iz izvještaja se vidi da su vještaci iz Italije, na neki način odredili broj uzoraka koje će analizirati, ali nije data metoda kojom su oni odredili koliki broj uzoraka će biti izuzet od ukupne količine, te da su radili ekstrakciju, ali nije jasno rečeno da li je ista rađena iz čitavih listova bitumena, ili su izuzimani određeni djelovi listova, pa je rađena ekstrakcija, što je njima kao vještacima ostalo nejasno. U izvještaju iz Italije se pominje i to, da su isti vršili izuzimanje praškaste supstance i mehaničkim putem, ali nije rečeno da li je sa svakog lista vršeno mehaničko skidanje, i ako nije sa svakog lista, koliko je to listova bitumena bilo sa kojih je bilo

moguće izvršiti izuzimanje praškaste supstance mehaničkim putem, a što u uzorcima koje su oni dobili na ispitivanje nije bilo moguće uraditi mehaničkim putem. Da su vještaci iz Italije vodili računa da uzorci budu istovjetni, što je i princip kod izuzimanja uzoraka za analizu u ovakvim slučajevima.

Vještak Božović Nikola je na ponovnom glavnom pretresu pojasnio da su kod ovakvih slučajeva pravila udruženja MFSI-a vrlo precizna, te da je Udruženje propisalo i napisalo softver, koji određuje koliki broj uzoraka treba uzeti prilikom analize velikog broja tzv. populacije, odnosno uzoraka, i na osnovu toga broja uzoraka uzetih za analizu procjenjuje se masa i rezultati koji se prilikom te analize dobiju. U Italijanskom vještačenju naveden je manji broj uzoraka koji je potrebno uzeti iz tako velikog broja, da bi se dobio pouzdan podatak i o masi i o kvalitetu, odnosno vrsti komponente koja se nalazi u svim uzorcima. Prema propisanim pravilima MFSI-a, 19 uzoraka nije dovoljno da bi se sa odgovarajućom vjerovatnoćom govorilo o kvalitetu, odnosno vrsti opojne droge koja se nalazila u svim tegolama. Dalje je pojasnio da je, kod kolega iz Italije uzeto 19 uzoraka, a prema pravilu MFSI-a trebalo je uzeti 56 uzoraka, koji bi se analizirali, pri čemu se dobija rezultat da se u svim uzorcima koji se nalaze u navedenom postupku nalazi kokain sa 95 posto vjerovatnoće, odnosno u cjelokupnoj robi. Broj uzoraka utiče i na kvalitet dobijene informacije, vrsti opojne droge, kao i na kvalitet dobijene informacije o količini procijenjene opojne droge. U dobijenom prevodu izvještaja o vještačenju iz Italije nije definisano, da li je kokain u obliku baze ili u obliku hidrohlorida, a baza se može zloupotrebjavati.

Nalaze i mišljenja, dopune nalaza i mišljenja, izjašnjenje vještaka na glavnom pretresu, sud je u cjelosti prihvatio kao objektivne, stručne i zasnovane na pravilima struke i nauke.

Zapisnikom MUP-a Republike Srbije - Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala, Odjeljenje za suzbijanje krijumčarenja narkotika, o pretresanju kontejnera "Triu 5072243" koji se nalazio na kamionu marke "Volvo" reg oznake BG 584-316 sa prikolicom reg oznake 43-86 BG, u mjestu Novi Sad - Veternik ul. Vojvode Putnika br. 28, konstatuje se da su ovlašćeni radnici dana 20.12.2004. godine, izvršili pretres navedenog kontejnera, te da su tom prilikom pronašli jedno pakovanje tegole koje je oblijepljeno PVC folijom na kojoj stoji znak Z/O, a koje je pronađeno u kontejneru zaključno sa rednim brojem 1. u kojem se pretpostavlja da se između listova tegola nalazi opojna droga - kokain.

Zapisnikom MUP-a Republike Srbije - Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala, Odjeljenje za suzbijanje krijumčarenja narkotika, o pretresanju kontejnera "Tehu 7039209", koji se nalazio na kamionu marke "Skania" reg oznake BG 543-223 sa prikolicom 71-38 BG, u mjestu Novi Sad - Veternik ul. Vojvode Putnika br. 28, konstatuje se da su ovlašćeni radnici dana 20.12.2004. godine, izvršili pretres navedenog kontejnera, te da su tom prilikom pronašli jedno pakovanje tegole koje je oblijepljeno PVC folijom na kojoj stoji znak Z/O, a koje je pronađeno u kontejneru zaključno sa rednim brojem 1. u kojem se pretpostavlja da se između listova tegola nalazi opojna droga - kokain.

Po osnovu potvrde MUP-a Republike Srbije - Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala, Odjeljenje za suzbijanje krijumčarenja narkotika, o privremeno oduzetim predmetima ovlašćeni radnici su dana 20.12.2004. godine, od P.M. privremeno oduzeli dva paketa tegole oblijepljene PVC folijom na kojima su se nalazili znaci napisani flomasterom Z/O, a gdje se između listova tegole nalazi masa u obliku ljepek za koju se pretpostavlja da je opojna droga - kokain.

Zapisnikom MUP-a Republike Srbije - Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala, Ku.br. 53/04 od 21.12.2004. godine, fotografijama koji su sastavni dio iste, bliže su prikazani naprijed navedeni kamioni na kojima su se nalazila dva kontejnera i to: "Triu 5072243" i Tehu 70339209", te asfaltna pokrивka koja se nalazila u kamionima kao i dvije asfaltna pokrивke sa oznakom Z/O, kao i unutrašnji izgled listova, koji su sastavni dio navedenih asfaltnih pokrивki sa oznakama.

Zapisnikom MUP-a RCG Centra bezbjednosti Berane, Ku.br. 2434/04 od 24.12.2004. godine, o pretresanju stana i drugih prostorija, navodi se da su ovlašćeni službenici Centra bezbjednosti izvršili pretres kuće C.V.a, a koja se nalazi u mjestu Berane - Buče, pa da su između ostalog pronašli jednu kutiju sa natpisom "Bereta" u kojem se nalazio pištolj marke "Bereta" model 92FS, fabričkog broja G29523Z, sa dva okvira u kojima su se nalazila sedam metaka kalibra 9 mm, te 275 komada municije od kojih je 25 metaka u kutiji koja se nalazi u hodniku, kalibra 5,56 mm, i

jedna plastična kutija zelene boje sa 250 metaka, 25 komada municije 22 L.R i 109 komada lovačke municije kalibra 12.

Izveštajem o balističkom vještačenju M 18/07 - Nalazom i mišljenjem vještaka balističara Milovana Mihailovića i izjašnjenjem istog vještaka na glavnom pretresu od 06.10.2007. godine, konstatuje se da je istom vještaku na vještačenje dostavljena kartonska kutija sa municijom koja je pronađena u kući C.V.a, te da 25 komada pištoljske municije kalibra 40 S&W ne odgovaraju kalibru za oružje za koje optuženi C.V. posjeduje oružane listove.

Potvrdom MUP-a RCG CB Berane, br. 220/04-2387 od 24.05.2004. godine, se konstatuje da je Centar bezbjednosti Berane, poklonio C.V. pištolj marke "Beretta" 92FS fabrički broj G29523Z.

Po potvrdi MUP-a Crne Gore CB Podgorica, o privremeno oduzetim predmetima Ku.br. 2434/04 od 23.12.2004. godine, od M. M. oduzeta jedna "Monet" sim. kartica broja 067/....., sa pin kodom (2222), serijskog broja (8938100074000200565-9).

Po zapisniku o pretresanju stana i drugih prostorija MUP-a Crne Gore - Centra bezbjednosti Podgorica, br. 2434/04 od 09.02.2005. godine, ovlašćeni radnici Centra bezbjednosti Podgorica, su izvršili pretres stana čiji je držalac P. T., supruga optuženog P. M., koji se nalazi u Podgorici, u ul. Poslovni Centar Kruševac - Lamela S-II broj ulaza 2/29, te da su prilikom pretresa spavaće sobe u plakaru pronašli jedan revolver marke "L Gasser Patent Wten" fabričkog broja 9005/673-01 i jednu kutiju metaka kalibra 7,65 mm, u kojoj se nalazilo 19 komada municije, što je oduzeto po potvrdi o privremeno oduzetim predmetima MUP-a RCG Centra bezbjednosti Podgorica, Ku.br. 2434/04 od 09.02.2005. godine.

Izveštajem MUP-a RCG CB Podgorica, o balističkom pregledu od 21.02.2005. godine, i nalazom i mišljenjem vještaka balističara Milovana Mihailovića br. M 15/07, dopune nalaza i mišljenja istog vještaka te izjašnjenjem vještaka na glavnim pretresima konstatuje se, da je dostavljen na vještačenje revolver optuženog P.V., marke "L Gasser" kalibra 8 mm, fabričkog broja 9.005/673-01, koji je privremeno oduzet od njegove supruge, da je isti proizveden 1898. godine, da je revolver bio Vojni revolver Austrougarske Armije u I Svjetskom ratu, te da je sa revolverom izvršeno dana 13.09.2007.godine u prisustvu predsjednika vijeća probno pucanje sa pištoljskom municijom kalibra 7,65 mm, i revolverskom municijom kalibra 32. u odgovarajućim prostorijama Uprave policije Crne Gore a koje se nalaze u Zagoriču, te da je izvršeno gađanje u metu kako bi se provjerila preciznost revolvera zbog korišćenja municije neodgovarajućeg normalnog kalibra na način što je meta bila papir formata A-4, dok se gađalo sa rastojanja od 10 m, te da su ispaljeni meci pogodili metu, što ukazuje na činjenicu da ni preciznost ovog revolvera nije bila umanjena, odnosno da je sporni revolver funkcionalno ispravan i da može ispaljivati pištoljsku municiju kalibra 7,65 mm i revolversku municiju kalibra 32, a da mu pri tom preciznost nije bitno umanjena. Vještak je posebno naveo da je predmetni pištolj u vrijeme izvođenja probnog pucanja bio pod dejstvom jake korozije, što nije uticalo na njegovu funkcionalnost, s tim što isti nije bio u takvom stanju u vrijeme balističkog pregleda revolvera neposredno nakon oduzimanja pištolja, što će reći da je očigledno da je do korozije došlo nakon što je revolver predat u Višem sudu u Podgorici.

Na glavnom pretresu vještak je pojasnio da je predmetni revolver u funkciji, da za isti nema originalne municije, ali da se može nabaviti, pri čemu se može u ovaj revolver koristiti i municija-pištoljska 7,65 mm i revolverska 7,32 mm.

Nalaz i mišljenje vještaka balističara, izjašnjenje istog vještaka na glavnom pretresu, sud je u cjelosti prihvatio kao objektivno, stručno i zasnovano na pravilima struke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Milenka Popovića dipl. ekonomiste od 17.05.2007. godine, dopune nalaza i mišljenja od 17.09.2007. godine, izjašnjenje istog vještaka na glavnom pretresu, a koji je svoj nalaz dao na osnovu spisa predmeta i kompletne poslovne dokumentacije, te nalaza i mišljenja vještaka Veljka Barovića dipl. ekonomiste od 06.06.2005. godine, koji je usaglašen sa nalazom i mišljenjem vještaka Popovića, proizilazi da je preduzeće "M.C.", D.O.O. iz Podgorice tokom 2003 - 2004. godine uvezlo 15.003 kg. kafe "Batista" 20.000 kg. smrznute pulpe "Manga". Da je "M.C." D.O.O. iz Podgorice tokom 2003 - 2004, godine od

uvezenih 15.003,00 kg. kafe "Batista" u veleprodaji prodalo (2.839,49 + 553) 3.372,49 kg. kafe a u maloprodaji (1.265,70 + 4.105,86) 5.371,56 kg. kafe a da je na zalihama nađena količina od 83,00 kg. kafe, umjesto količina od 6.238,95 kg. što znači da je tokom 2004. godine bez knjigovostvenog registrovanja otuđeno ili prodato preostalih 6.155,95 kg. uvezene kafe "Batista", jer se ista ne nalazi na zalihama. "Montpuls Company" D.O.O iz Podgorice, na vrijednost uvezenih 15.003,00 kg. kafe "Batista" i 20.000,00 kg. smrznute pulpe "Manga" u cjelosti je pri uvozu izmirio propisanu carinu i carinske dažbine kao i pripadajući porez na promet obračunat na nabavnu vrijednost uvezene robe po stopi od 24 % za period do 01.04.2003. godine i ulazni PDV obračunat po stopi od 17 % za period nakon 01.04.2003. godine. Preduzeće "M.C." je od 09.02.2004. godine, pa do 22.12.2004. godine, mimo knjigovostvene evidencije, jer se na zalihama ne nalazi 6.155,95 kg. kafe "Batista", realizovalo prodaju na sivom tržištu na čiju je prodajnu vrijednost obračunati i neknjiženi PDV, koji iznosi 10.382,64 eura, a koje stanje je bez umanjenja za poreski kredit i bez umanjenja za ulazni PDV. Nakon prebijanja ta dva iznosa, neizmirena obaveza preduzeća "M.C." za PDV iznosi 4.008,21 euro, a koji predstavlja razliku između ukupno obračunatog PDV, iznosa plaćenog PDV i poreskog kredita. U principu se ulazni PDV plaća prije podizanja robe, što znači da se roba sa carine može podići samo ukoliko je uplaćena carina, troškovi i ulazni PDV. S toga imajući u vidu navedenu količinu kafe "Batista" u količini 6.155,95 kg. a koja je prodana mimo evidencije, proizilazi da nije plaćen PDV u iznosu od 4.008,21 euro, a koji predstavlja razliku između ukupno obračunatog PDV, i iznosa plaćenog PDV i poreskog kredita. Vještaci se izjašnjavaju da je u periodu od 01.04.2003. godine od kada je uveden PDV pa do 09.02.2004. godine, dok je direktor bio A.S. nije bilo prodaje na sivom tržištu, jer je od 4.395,81 kg. kafe ukoliko je bila na zalihama na dan 01.01.2004. godine, do njegovog istupanja iz firme, u veleprodaji i maloprodaji bilo ukupno prodato 323 kg. kafe te na dan njegovog istupanja, na zalihama bilo 4.062,59 kg. kafe, koja količina je manja od 4.325,64 kg. kafe koja je prodana i kao takva evidentirana u knjigovodstvu u periodu nakon njegovog istupanja iz firme.

Na glavnom pretresu vještak finansijske struke je u cjelosti ostao pri datim pismenim nalazima i izjašnjenju na ranijim pretresima, te pojasnio da je u nalazu na osnovu vjerodostojne dokumentacije, uvida u carinske deklaracije, dokumentacije špeditera, te finansijske dokumentacije koja je vođena od strane agencije "Finanse" utvrđeno da je tokom 2004. godine vršena prodaja kafe, ali je takođe i navedeno da u januaru 2004. godine nije bilo prodaje kafe na sivom tržištu, jer posle odbitaka evidentiranih i prodatih količina u maloprodaji i veleprodaji, ostale su zalihe koje su kasnije prodavane, ali to nijesu zalihe koje su prodane na sivom tržištu do tog trenutka, jer su se nalazile na zalihama i kao takve su evidentirane. Vještak je objasnio da je iznos od 14.415,97 € plaćen prilikom podizanja kafe iz carinskog skladišta, jer kafa ne bi mogla biti drugačije ni preuzeta, a što se odnosi na kompletan uvoz kafe. Logično bi bilo da ukoliko je prodaja predmetne kafe učinjena na odloženo plaćanje, to bilo evidentirano u računovodstvu preduzeća. Takođe je moguće, a što je pretpostavka, da ukoliko je postojala ta finansijska dokumentacija o prodaji robe na odloženo plaćanje, da je ista oduzeta kako to optuženi C. tvrdi, prije nego što je predata računovodstvu na knjiženje. Vještak je ponovio i to, da je po osnovu ulaznog i izlaznog poreza ostao neplaćen iznos od 14.335,97 € poreza, a to je za sve količine kafe koje su navedene u nalazu i dopunskom nalazu, za čiju količinu nema dokumentacije o prodaji. Tačno se zna, koja je količina i koja je vrijednost kafe uvezena, a ti iznosi su u nalazima dati i na te iznose je prostom matematičkom radnjom obračunat PDV od 17 % i to je taj iznos koji se dobija, ulaznog PDV-a, a koji je plaćen. U poreskim prijavama su upisani svi iznosi prodane robe u veleprodaji i maloprodaji i na njih je obračunat PDV u iznosu od 17 % i to je izlazni PDV, a razlika je obaveza koju je trebalo platiti. Kompanija "M." je izvršila pretplatu PDV-a za 3.200,84 €, u odnosu na ono što je trebalo da izmiri, a ukupna obaveza sa porezima je bila 17.616,71 €, tako da je posle umanjenja za izlazni PDV i poreski kredit ili pretplatu, ostala neizmirena obaveza od 4.008,21 €, dok je za voćnu pulpu obaveza iznosila 3.482,80 €.

Na glavnom pretresu, od 09.02.2011. godine, vještak je pojasnio, da bi obaveza plaćanja poreza za 6.155,9 kg. kafe, da je legalno prodana po osnovu PDV-a, bila 10.382,64 €, a obaveza po osnovu plaćanja ovog poreza u iznosu koji je naveo, nije iskazana u PDV prijavama, i nije evidentirana u knjigovodstvu preduzeća.

Vještak Popović je pojasnio, da je prema poreskim prijavama i knjigovodstvenim izjavama, a po osnovu uvezene i evidentirane prodane kafe, preduzeće "M.C.", imalo poreski kredit od 3.200,84

€, pri čemu je poreski kredit pretplata te obaveze. Ukupna poreska obaveza po osnovu regularno prodate i evidentirane i neevidentirane uvezene kafe, za PDV iznosila je 17.616,71 €, a PDV u zalihama je iznosio 6.924,96 €, dok je PDV po osnovu pulpe imao registrovanu obavezu od 6.482,80 €, pa kada se saldiraju ukupne obaveze od 17.616,71 €, i poreski kredit sa PDV-om u zalihama i PDV obračunat na pulpu ostaje neizmirena obaveza tog preduzeća u iznosu 4.008,21 €.

Nadalje je vještak pojasnio, da stoji činjenica da je evidentiran uvoz kafe kod carinskih organa i plaćen ulazni PDV sa carinskim obavezama, te da ukupno uvezena količina kafe nije evidentirana u knjigovodstvu, pa bi se kontrolom lako utvrdilo koliko je uvezeno, koliko je evidentirano, a koliko je neevidentirano u knjigovodstvu preduzeća.

Posebno je vještak objasnio, da se pretplata PDV-a u iznosu 3.200,84 €, odnosi samo na kafu, dok neizmirena obaveza po osnovu PDV-a nakon umanjenja za pretplatu, obračunati PDV za pulpu i obračunati PDV za ukupne zalihe preduzeća iznosi 4.008,21 €. Prilikom uvoza robe, plaća se ulazni PDV na svu robu jer roba drugačije ne može biti podignuta sa carinskog skladišta, a prilikom prodaje robe, trenutkom fakturisanja, bez obzira da li je roba naplaćena ili ne, preduzeće mora da obračuna izlazni PDV i da taj iznos PDV upiše u mjesečnoj poreskoj prijavi. Obaveza plaćanja PDV je po mjesečnim prijavama i na kraju poslovne godine je u visini razlike između izlaznog i ulaznog PDV-a, što znači da može da se desi da u jednom mjesecu ili na kraju godine, poreski obaveznik bude u pretplati ili da ostane u obavezi za PDV. Poreskim propisima predviđena je mogućnost da se u slučajevima administrativnih grešaka izvrši izmjena PDV prijave jer se dešava da neka faktura nije ispravno obračunata ili nije obuhvaćena zbog čega je i ostavljena mogućnost da se izmijenjenom poreskom prijavom izvrši ispravka. Mjesečne poreske prijave i godišnje poreske prijave se popunjavaju za svu robu koja je nabavljena bilo iz zemlje ili iz inostranstva i svu robu koja je prodana, u obračunskom mjesecu ili obračunskoj godini.

Vještak je objasnio i to, da je ulazni PDV koji je plaćen prilikom uvoza robe zbirna kategorija, koja se stavlja u odnos sa izlaznim PDV-om, tako da prebijanje obaveza po osnovu PDV-a, nije vezano za naziv robe već za promet robe, i za sve vrste robe koja je u tom periodu uvezena i bila u prometu. Ulazni PDV se prebija sa izlaznim PDV-om po svim osnovama i bez obzira na vrstu uvezene robe, jer je osnov naplate PDV-a ukupan promet - oporezivi promet, a ne vrsta robe. Poreska pretplata do trenutka davanja pismenog nalaza, nije bila prebijena, odnosno nije izvršen povraćaj, odnosno nije izvršeno prebijanje ulaznog i izlaznog PDV-a. Ulazni PDV, koji je plaćen prilikom uvoza kafe u 2003. godini, nije mogao poslužiti za prebijanje poreskih obaveza po osnovu nelegalne prodaje kafe u 2004. godini, i iz razloga što je taj PDV mogao poslužiti i za prebijanje u vrijeme kada je ta kafa bila uvezena. Osim toga, za nelegalnu prodaju robe shodno zakonu nije moguće izvršiti prebijanje jer je osnovni uslov za korišćenje poreskog kredita da se prodaja evidentira u knjigovodstvu i da se evidentira izlazni PDV po osnovu te prodaje.

Nalaze i mišljenje, dopune nalaza i mišljenja i izjašnjenje vještaka na glavnom pretresu vještaka finansijske struke, sud je u cjelosti prihvatio kao objektivan, stručan, zasnovan na pravilima struke.

***

Nadalje je u postupku nesumnjivo utvrđeno da su se u radnjama optuženih C.V. i P.V. ostvarili svi bitni elementi bića krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika.

***

Optuženi P.V. je dana 07.02.2005. godine, u Podgorici, u svom stanu u ul. Džordža Vašingtona br. 57, suprotno odredbama čl.24 i 27 Zakona o oružju, neovlašćeno držao vatreno oružje i neovlašćeno nabavio i držao municiju i to revolver marke "L Gasser Patent Wien 9005" br. 67301 kalibra 8 mm, i 19 komada municije kalibra 7,65 mm, što je sve pretresom stana od strane policije pronađeno i zaplijenjeno. Naprijed navedene činjenice utvrđene su iz zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija MUP-a RCG CB Podgorica, br.2434/04 od 9.02.2005.

godine, o pretresu stana čiji je držalac P. T., supruga optuženog, iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima MUP-a RCG CB Podgorica, na ime P. T. Ku.br.2434/04 od 9.02.2005. godine, te iz izvještaja MUP-a RCG CB Podgorica o balističkom pregledu od 21.02.2005. godine, nalaza i mišljenja vještaka balističara Mihailović Milovana br. 15/07, dopune nalaza i mišljenja ovog vještaka, te izjašnjenje vještaka sa glavnog pretresa, iz kojih je utvrđeno da je ovom vještaku na vještačenje dostavljen revolver optuženog P.V.a marke "L. Gasser", kalib. 8 mm, fabrički broj 9.005/673-01, koji je proizveden 1898. godine, da je revolver bio vojni revolver austrougarske armije u I Svetskom ratu, te da je iz istog revolvera izvršeno probno pucanje dana 13.09.2007. godine sa pištoljskom municijom kalib. 7,65 mm, i revolverskom municijom kalib. 32, da je izvršeno gađanje u metu radi provjere preciznosti revolvera, te da je utvrđeno da njegova preciznost nije bila umanjena, odnosno da je revolver funkcionalno ispravan i da može ispaljivati pištoljsku municiju kalib. 7,65 mm i revolversku municiju kalibra 32, da je predmetni pištolj u vrijeme izvođenja probnog pucanja bio pod dejstvom jake korozije, što nije uticalo na njegovu funkcionalnost s tim što isti nije bio u takvom stanju u vrijeme balističkog pregleda, neposredno nakon oduzimanja predmeta, što znači da je očigledno do korozije došlo nakon što je revolver predat Višem sudu u Podgorici. I optuženi P.V. je u svojim navodima odbrane je naveo između ostalog da je dana 7.02.2005. godine izvršen pretres njegovog stana koji se nalazi u ul. Dž. V. br. 57 u Podgorici, te da su ovlašćeni službenici Policije tom prilikom pronašli jedan trofejni pištolj marke "Gasser" i kutlju metaka kalibra 7,65 mm, a da je pištolj kupio u Beogradu kao trofejno oružje, dok je metke nabavio za oca V..

Krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 KZ CG se sastoji u neovlašćenom izrađivanju, prodaji, nabavljanju, vršenju razmjene, nošenju ili držanju vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija. Znači, radnja ovog krivičnog djela je alternativno određena i može se izvršiti izrađivanjem, prodajom, nabavljanjem, razmjenom, nošenjem ili držanjem vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija, a sve ove djelatnosti treba da se vrše neovlašćeno.

Članom 24 Zakona o oružju propisano je da municiju za vatreno oružje fizička lica mogu nabaviti na osnovu oružnog lista.

Članom 26 Zakona o oružju propisano je da za oružje koje je nabavljeno na osnovu odobrenja fizičko lice je dužno da u roku od osam dana od dana nabavke oružja, podnese zahtjev nadležnom organu za njegovu registraciju, pa se fizičkom licu izdaje oružni list.

Članom 27 Zakona o oružju propisano je, da se oružani list izdaje za držanje oružja ili za držanje i nošenje oružja, a za držanje se izdaje fizičkom licu koje posjeduje oružje za ličnu bezbjednost i vlasniku trofejnog oružja i oružani list se izdaje na ime vlasnika.

Imajući u vidu prethodno izloženo, te citirane zakonske odredbe, ovaj sud je nesumnjivo zaključio da su se u radnjama optuženih C.V. i P.V., koje su prethodno opisane stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1 Krivičnog zakonika, obzirom da je u postupku nesumnjivo utvrđeno da je optuženi C.V. suprotno odredbama čl. 24, 26 i 27 Zakona o oružju, neovlašćeno držao vatreno oružje i neovlašćeno nabavio i držao municiju, a da je optuženi P.V. suprotno čl. 24, 27 Zakona o oružju neovlašćeno držao vatreno oružje i neovlašćeno nabavio i držao municiju, u vrijeme, na mjestu i na način kako je to činjenično navedeno u stavu I tački 2 i 3 izreke presude, jer za držanje oružja i nabavku municije nijesu imali odobrenje nadležnog organa.

Sud je cijeneći psihički odnos optuženih C.V. i P.V.a prema izvršenom krivičnom djelu iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika, nesumnjivo zaključio da su optuženi predmetno krivično djelo izvršili sa direktnim umišljajem. Okolnost da su postupali neovlašćeno, tj. da je djelo protivpravno, predstavlja bitno obilježje ovog krivičnog djela, a koja okolnost je po ocjeni ovog suda optuženim sigurno bila poznata, jer su bili svjesni da nemaju potrebna ovlašćenja, odnosno dozvolu za držanje navedenog oružja i municije, što ih sve čini krivičnopravno odgovornim.

Sud je cijenio i druge dokaze provedene na glavnom pretresu, u odnosu na osuđujući dio presude, pa su isti po ocjeni suda, bez uticaja na odluku suda.

***

Odlučujući o kazni za optuženog P.V. sud je u smislu člana 42 Krivičnog zakonika, cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cijenio da je porodičan, otac jednog mladb. djeteta, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio raniju osuđivanost od strane suda u Americi 1992. godine, zbog prodaje opojne droge heroina na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 7 (sedam) mjeseci, a što je utvrđeno iz kazivanja optuženog pa je cijeneći naprijed navedene okolnosti optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, nalazeći da će se ovako izrečenom kaznom u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. st. 2. Krivičnog zakonika, postići posebna svrha kažnjavanja iz čl. 32. Krivičnog zakonika, da optuženi ubuduće ne vrši ovakva i slična krivična djela.

Na osnovu čl. 51. Krivičnog zakonika, optuženim je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme koje su proveli u pritvoru i to optuženom C.V. u periodu od 22.12. 2004.godine do 30.05.2008.godine, optuženom P.M. od 20.12. 2004.godine pa nadalje, optuženom P.V. u u periodu od 7.02. 2005 do 30.05. 2008 godine.

Na osnovu člana 300 stav 7 u vezi člana 75 Krivičnog zakonika, od optuženih se trajno oduzima i to:

Od optuženog P.M., dvije kolete asfaltne pokrivke sa 213,51 grama, opojne droge - kokaina, od optuženog C.V.a, pištolj marke "Bereta", model 92FS, fabrički broj G29523Z, sa dva okvira, u kojima se nalazilo 7 komada municije, kalibra 9mm, od optuženog P.V.a, revolver marke "L Gasse Patent Wien 9005", broj 67301 kalibra 8 mm, i 19 komada municije kalibra 7,65 mm, koji predmeti se imaju uništiti.

Dužni su optuženi na ime trosškova krivičnog postupka platiti ovom sudu i to: optuženi C.V. iznos od 1.670,53 eura, P.M. i C.V., solidarno iznos od 1.595,00 eura, te na ime sudskog paušala i to: C.V. i P.M. iznos od po 300 eura, a optuženi P.V. iznos od 100,00 eura, sve prednje u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Izmijenjenom optužnicom Specijalnog tužioca stavljeno je na teret optuženim C.V. i V.V. da su izvršili krivično djelo - utaja poreza i doprinosa iz čl.264 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, a optuženom A.S. da je izvršio krivično djelo - utaja poreza i doprinosa pomaganjem iz čl.264 st.2 u vezi st.1 u vezi čl.24 Krivičnog zakonika Crne Gore, odnosno da su optuženi C.V. i V.V. kao osnivači i vlasnici, a optuženi V.V. i izvršni direktor preduzeća „M.C.“ iz Podgorice, u periodu od početka januara 2004.godine, pa do 22.decembra 2004.godine, po prethodnom dogovoru u namjeri da izbjegnju potpuno plaćanje poreza za označeno preduzeće, prikrili podatke koji se odnose na utvrđivanje ovakvih obaveza, a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 10.000,00€, u čemu im je okrivljeni A.S. umišljajno pomogao stvaranjem uslova za izvršenje krivičnog djela i to na način što su C. i V. od 15.003 kg. uvezene količine robe Espresso kafe „Batista“, na ime preduzeća „M.C.“ u Podgorici, količinu od 6.155,95 kg. prodali na sivom tržištu za gotov novac, što nije evidentirano u poslovnim knjigama, prikrivajući tako podatke o prihodima koji su od uticaja na utvrđivanje poreskih obaveza, u čemu im je okrivljeni A.S. pomogao, tako što je potpisivao mjesečne poreske prijave za označeni period, iako od 17.02.2004.godne nije imao svojstvo suosnivača i ovlašćenog zastupnika u tom preduzeću, pa je tako za „M.C.“ iz Podgorice izbjegnuta obaveza plaćanja poreza na dodatu vrijednost u iznosu od 10.382,64 €.

Nasuprot navodima optužbe, po ocjeni suda, u postupku nije dokazano da su optuženi C.V. i V.V. izvršili navedeno krivično djelo, jer se ni iz jednog provedenog dokaza ne može izvesti pouzdan zaključak o njihovoj krivici, a takođe nije dokazano da je to isto krivično djelo putem pomaganja izvršio optuženi A.S., kako je to činjenično opisano u stavu II izreke presude.

Krivično djelo utaja poreza i doprinosa iz čl.264 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, ima tri alternativno postavljene radnje izvršenja. Prva radnja izvršenja jeste davanje lažnih podataka o zakonito stečenim prihodima, o predmetima ili drugim činjenicama od značaja za utvrđivanje obaveze plaćanja poreza, doprinosa ili dažbina. Druga radnja izvršenja jeste neprijavlivanje zakonito stečenih prihoda, odnosno predmeta, ili drugih činjenica koje su od uticaja za utvrđivanje obaveze plaćanja poreza, doprinosa ili dažbina. Najzad, radnja izvršenja može biti i prikrivanje na neki drugi način podataka koji se odnose na utvrđivanje navedenih

obaveza. Radnja izvršenja se vezuje za zakonito stečene prihode, a ne i za one koji su stečeni na protivpravan način. Davanje lažnih podataka, neprijavlivanje, odnosno prikrivanje na drugi način relevantnih podataka i činjenica čini se prije svega u poreskoj prijavi ali i na drugi način u poreskom postupku. Poreski obaveznik je dužan da da tačne podatke o svojim prihodima i uopšte o činjenicama koje su relevantne za utvrđivanje visine poreza. Subjektivnu stranu ovog krivičnog djela osim umišljaja čini i namjera izbjegavanja plaćanja poreza, doprinosa i drugih dažbina. Iz stava 2 ovog člana proizilazi, da je na osnovu konvencije o zaštiti finansijskih interesa Evropske zajednice i protokola uz nju, inkriminisano vršenje ovog djela na štetu finansijskih interesa Evropske Unije, odnosno, da djelo iz stava 1, postoji samo ako se učini na štetu Crne Gore, a ne i na štetu stranih država ili Evropske Unije. Primijenjeno na konkretnu pravnu stvar, ovaj sud je zaključio da u postupku nije dokazano da su optuženi C.V. i V.V. izvršili predmetno krivično djelo, a ni optuženi A.S., isto djelo putem pomaganja.

Naime, optuženi C.V. je u svojoj odbrani objasnio da je kafa prodana sa odloženim rokom plaćanja, i da je o svemu tome postojala dokumentacija, koja je prilikom njegovog lišenja slobode oduzeta od strane policije i tako nestala, te da mu je poznato da firma po propisima mora sačiniti i dostaviti završni račun do kraja februara naredne za prethodnu godinu, međutim kako je dana 22.12.2004. godine, lišen slobode, nije uspio da naplati sva potraživanja a ni da podnese godišnju poresku prijavu. Optuženi V. V. je u svojoj odbrani na jasan i nedvosmislen način objasnio prirodu svog položaja u privrednom društvu "M.C." - Podgorica, odnosno da je njegov položaj u tom društvu bio samo formalne prirode, suštinski nije učestvovao u poslovanju društva, niti je donosio bilo kakve poslovne odluke. Optuženi A.S., je u odbrani pojasnio da je firmu "M.C.", napustio faktički polovinom 2003.godine, a formalno je napustio u februaru 2004.godine, te da ni na koji način nije uključen u poslovanje ove firme, već od polovine 2003.godine, a pogotovo ne u 2004.godini, i nije mu poznato kako firma posluje, jer se bavio svojim radom i svojim poslovima. Iz provedenih dokaza: potvrde o registraciji društva sa ograničenom odgovornošću reg. Br. 5-0058850/001 Centralnog registra Privrednog suda u Podgorici, je utvrđeno da je Društvo za trgovinu i usluge "M.C." D.O.O. Podgorica, registrovano dana 08.08.2002. godine, u skladu sa odredbama Zakona o privrednim društvima kao društvo sa ograničenom odgovornošću, a iz izvoda iz Centralnog registra istog broja se utvrđuje da su osnivači društva S. A., V. V. i V. C., da je izvršni direktor i ovlašćeni zastupnik društva S. A., a da je 16.02.2004. godine, došlo do promjene u osnivačkom društvu, tako da su osnivači C.V. i V.V., a da V.V. ima svojstvo izvršnog direktora. Dakle, S. A. je istupio iz društva dana 16.02.2004. godine. Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Popović Milenka, utvrđeno je da je preduzeće "M.C." D.O.O. iz Podgorice, tokom 2003-2004. godine, uvezlo 15.003 kg. kafe "Batista" i 20.000 kg. smrznute pulpe "Manga", a da je tokom 2004. godine, bez knjigovodstvenog registrovanja otuđeno ili prodato 6.155,95 kg. uvezene kafe "Batista", te da je budžet Crne Gore oštećen za 4.008, 21 euro, a koji iznos predstavlja razliku između ukupno obračunatog PDV, iznosa plaćenog PDV i poreskog kredita, da u periodu od 01.04.2003. godine, od kada je uveden PDV, pa do 09.02.2004. godine, nije bilo prodaje na sivom tržištu, jer je od 4.395,81 kg. kafe koliko je bilo na zalihama na dan 01.01.2004. godine, do ovog datuma u veleprodaji i maloprodaji bilo ukupno prodato 323 kg. kafe.

Takođe, iz izjašnjenja navedenog vještaka na glavnom pretresu, utvrđeno je, da je prema poreskim prijavama i knjigovodstvenim izjavama, a po osnovu uvezene i evidentirane prodate kafe, preduzeće "M.C.", imalo poreski kredit od 3.200,84 €, pri čemu je poreski kredit pretplata te da je ukupna poreska obaveza po osnovu regularno prodate i evidentirane i neevidentirane kafe, za PDV iznosila 17.616,71 €, a PDV u zalihama je iznosio 6.924,96 €, dok je PDV po osnovu pulpe imao registrovanu obavezu od 6.482,80 €, pa kada se saldiraju ukupne obaveze od 17.616,71 €, i poreski kredit sa PDV-om u zalihama i PDV obračunat na pulpu, ostaje neizmirena obaveza tog preduzeća u iznosu 4.008,21 €, a koje izjašnjenje je utemeljeno i osnovano u finansijskoj dokumentaciji koju je ovaj vještak analizirao u svom nalazu, a koje ovaj sud u potpunosti prihvata.

Nadalje, i optuženi C.V. je u navodima odbrane između ostalog naveo da je 2003. godine, optuženi A.S. istupio iz preduzeća, tako da su kao osnivači ostali on i V.V. i to V.V. kao direktor firme, tako da nije ima nikakvih ovlašćenja u istoj niti je imao deponovan potpis od nadležnih finansijskih institucija, da je koliko se sjeća krajem 2003. godine i početkom 2004. godine, S. A. imao porodičnih problema što ga je onemogućilo da uradi promjenu deponovanog potpisa, a kasnije se to nije moglo uraditi iz razloga što je V.V. bio nedostupan državnim organima, da je

A.S. sve dok nije istupio iz firme bio glavni za uvoz kafe, pa da mu je nakon istupanja iz firme A.S. koji je imao deponovan potpis ostavio nekoliko blanko potpisanih novčanih dokumenata koje je iskoristio za uplatu pazara i plaćanja računa, a da od istupanja iz firme A.S. nije obavio nijednu radnju u vezi firme, već da je sve poslove obavljao on lično, a i optuženi A.S. je u svojoj odbrani naveo da je tačno da je sa V.V. i C.V. osnovao preduzeće "M.C.", da je u maju 2002. godine, upisan kao izvršni direktor, dok su C. i V. bili osnivači, da su tako poslovali negdje do juna 2003. godine, u kom periodu su uvezili kafu firme "Batista" iz Italije, a da se u junu 2003. godine dogovorio sa C. da podijele poslove, tako što bi C. i V. ostali u poslovima kafe, dok bi on nastavio da se bavi ugostiteljstvom, s tim da mu prestane funkcija izvršnog direktora preduzeća, pa je nakon tog dogovora počeo da obučava C. i da mu pomaže oko poslova uvoza kafe, da je i nakon 2003. godine, egzistirao kao izvršni direktor preduzeća iako su imali dogovor da se u roku od 60 dana od juna 2003. godine, formalno razdvoje, da je negdje krajem avgusta 2003. godine, predao C. potpunu dokumentaciju i pečat firme, ali da nijesu odmah izvršili preregistraciju, a dogovor je bio da upišu V.V. kao izvršnog direktora, ali su čekali da V. izađe iz zatvora sa izdržavanja kazne, tako da je negdje početkom 2004. godine, dogovorio sa C. da obave sve formalnosti oko istupanja iz firme, da je nakon što je izašao iz firme istu vodio C.V., mada je kao izvršni direktor upisan V.V., a na glavnom pretresu je objasnio da je optuženom C.V. možda dao bjanko nalog, te da je razlog njegovog izlaska iz navedene firme bio taj što nije bilo zarade. I svjedok R. S. je u svom iskazu navela da je vlasnik agencije "F. P.", koja se bavi pružanjem knjigovodstvenih usluga, da je među komitentima imala i firmu "M.C.", čiji su osnivači bili C.V., V.V. i A.S., da V.V. nikada nije upoznala, dok je C. i A. upoznala jer je sa njima kontaktirala, da je najčešće dokumentaciju donosio C.V., što je upisano u djelovodnik, a da je A.S. donosio dokumentaciju dok je bio u firmi i to češće nego C., ali je A. istupio iz firme početkom 2004. godine, a koliko se sjeća po dokumentaciji njihova djelatnost je bila najviše vezana za uvoz kafe, da je A.S. istupio iz firme i prije nego što je to završeno kod Privrednog suda o čemu ju je obavijestio, te da je od tada sve poslove oko vođenja firme preuzeo V. C.. Imajući u vidu sadržinu naprijed navedenih dokaza, te navode odbrane optuženih, kao i izjašnjenje vještaka finansijske struke na ponovnom glavnom pretresu, ovaj sud nesumnjivo utvrdio da u postupku nije dokazano da su optuženi izvršili predmetno krivično djelo, jer kako je već navedeno, optuženi C.V. je objasnio, da je kafa prodana sa odloženim rokom plaćanja, i da je o svemu tome postojala dokumentacija, koja je prilikom njegovog lišenja slobode oduzeta od strane policije i tako nestala, te da mu je poznato da firma po propisima mora sačiniti i dostaviti završni račun do kraja februara za prethodnu godinu, međutim kako je dana 22.12.2004. godine, lišen slobode, nije uspio da naplati sva potraživanja, dok je optuženi V.V., objasnio prirodu svog položaja u privrednom društvu "M.C." - Podgorica, odnosno da je njegov položaj u tom društvu bio samo formalne prirode, suštinski nije učestvovao u poslovanju društva, niti je donosio bilo kakve poslovne odluke, a optuženi A.S., je pojasnio, da je firmu "M.C.", napustio faktički polovinom 2003.godine, a formalno je napustio u februaru 2004.godine, te da ni na koji način nije uključen u poslovanje ove firme, već od polovine 2003.godine, a pogotovo ne u 2004.godini, i nije mu poznato kako firma posluje.

Cijeneci provedene dokaze, posebno nalaz vještaka finansijske struke i dovodeći isti u vezu sa odbranama optuženih, sud je utvrdio, kako se to vještak i precizno izjasnio da optuženi nijesu platili PDV na prodatu robu- expreso kafu "Batista" u iznosu od 4.008,21 euro, koji iznos je vještak utvrdio kada je od ukupne obaveze po osnovu PDV-a, odbio ulazni PDV i poreski kredit, odnosno da je neplaćeni iznos PDV-a na ovu robu koja nije evidentirana u knjigovodstvenoj evidenciji bez poreskog kredita 6.924,96 eura. Vještak je utvrdio u svom nalazu i da je ukupna obaveza optuženih na kraju 2004.godine, po osnovu PDV-a, za svu robu u prometu iznosila 10.382,64 eura. Iz nalaza vještaka finansijske struke nesporno se utvrđuje da je na uvezenu expreso kafu plaćen ulazni PDV, što znači da je ova uvezena roba registrovana kod poreskog organa, jer je samim plaćanjem carine i ulaznog PDV-a, tom organu bila poznata činjenica koja vrsta i količina robe je uvezena. Kod ove činjenice, optuženi i sve da su to htjeli, nijesu mogli izbjeći plaćanje izlaznog PDV-a, pri prodaji ove robe u maloprodaji ili veleprodaji, a poreski organ je bio u mogućnosti da izvrši kontrolu da li je roba prodana ili se eventualno dio robe nalazi na zalihama. Takođe, iz nalaza vještaka nesumnjivo proizilazi da je preduzeće čiji su osnivači optuženi u naznačenom periodu bilo u pretplati PDV-a(poreski kredit) u iznosu od 3.200,84 eura. Imajući u vidu ove činjenice, ne može se izvesti pouzdan zaključak da su optuženi u namjeri izbjegavanja plaćanja poreza za svoje preduzeće prikrili podatke koji se odnose na utvrđivanje ovih obaveza neevidentirajući u poslovnim knjigama prodaju predmetne kafe u količini od 6.155,95 eura, odnosno prodajući istu na sivom tržištu. Posebno je po ocjeni suda, bitna

činjenica, koju je vještak finansijske struke objasnio, da preduzeće, odnosno ovlašćeni radnik preduzeća podnosi mjesečne i godišnje poreske prijave u kojima iskazuje poresku obavezu po osnovu prodate robe, na koju je dužan platiti porez. Dovodeći u međusobnu vezu činjenice, da je na uvezenu robu- predmetnu kafu, plaćena carina i ulazni PDV, da je samom tom činjenicom poreski organ bio u saznanju koja je količina i vrsta robe uvezena, a time i kolika je poreska obaveza pri prodaji te robe, da je preduzeće optuženih bilo u poreskoj pretplati, te da je optuženi C.V., lišen slobode dana 22.12.2004.godine, nakon kog datuma objektivno nije bio u mogućnosti da sačini godišnju poresku prijavu za 2004.godinu, niti završni račun, a time ni da iskaže konačnu poresku obavezu po osnovu predmetne robe-kafe, to sud, izvodi nesumnjiv zaključak da optuženi V.V. i C.V. kao osnivači i vlasnici preduzeća "M.C.", pri čemu optuženi V.V. i kao izvršni direktor, nijesu u namjeri izbjegavanja plaćanja poreza za označeno preduzeće prikrili podatke koji se odnose na utvrđivanje ovih obaveza, jer iz činjenica, koje je sud utvrdio, kako je to prethodno objašnjeno, ne može se izvesti pouzdan zaključak o njihovoj namjeri da to učine. Objektivno, kako je to prethodno i objašnjeno, poreske obaveze preduzeća nijesu mogli ni prikriti, što im je svakao bilo poznato, i u odnosu na koje okolnosti su se u svojim odbranama precizno izjasnili, a koje odbrane su po ocjeni suda i logične i istinite. Sa ovih razloga, sasvim je logična i prihvatljiva odbrana optuženog C.V. da je dio predmetne robe-kafe, prodao na odloženo plaćanje, te da bi poresku obavezu po tom osnovu iskazao, da je objektivno za to imao mogućnosti u godišnjoj poreskoj prijavi za 2004.godinu.

Kako nije utvrđeno da su optuženi C.V. i V.V. izvršili predmetno krivično djelo, to logično ni optuženi A.S., to djelo nije mogao izvršiti, i nije izvršio putem pomaganja;

Sa iznijetih razloga, sud je optužene C.V., V.V. i A.S., na osnovu člana 373 stav 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku, oslobodio od optužbe, kao u stavu II izreke presude.

Sud nije prihvatio predlog branioca optuženog A.S., advokata S. D., da se vrši grafološko vještačenje potpisa na poreskim prijavama A.S. (dvije poreske prijave), jer po ocjeni suda nije bilo potrebno provoditi vještačenje, imajući u vidu izvedene dokaze i činjenice koje iz istih proizilaze, te posebno da navedene poreske prijave, niti su zavedene, niti se zna u kom periodu su predate eventualno poreskom organu, a iste se ne navode kao dokaz u optužnici.

Izmijenjenom optužnicom Specijalnog tužioca u Podgorici, stavljeno je na teret optuženim C.V. i P.M. da su izvršili krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl.272 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, činjenično opisanog u stavu III, izreke presude.

Po ocjeni ovog suda u postupku nije dokazano da su optuženi C.V. i P.M. izvršili krivično djelo- zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl.272 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, obzirom da nijedan dokaz proveden na glavnom pretresu, kako materijalni tako ni personalni ne pruža pouzdan zaključak da su optuženi izvršili ovo krivično djelo, odnosno da su u drugoj polovini 2004. godine, na prostoru Crne Gore, Srbije i inostranstva po prethodnom dogovoru, i to optuženi C.V. u svojstvu vlasnika preduzeća "M.C." Podgorica, a optuženi P.M., u svojstvu odgovornog lica i vlasnika preduzeća "C. T." prekoračenjem granica svog ovlašćenja pribavili sebi protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 40.000,00 €, tako što su u okviru djelatnosti za koja su preduzeća registrirana - kupovina i uvoz robe iz inostranstva, na ime svojih preduzeća neovlašćeno radi prodaje kupili i prenosili opojnu drogu "kokain" - supstancu proglašenu za opojnu drogu Rješenjem o utvrđivanju opojnih droga (Sl.list SRJ br."44/02") na način što su preko označenih preduzeća organizovali prenos navedene opojne droge iz stava I tačke 1 izreke presude, pa poslujući na predstavljeni način pribavili protivpravnu imovinsku korist čija vrijednost prelazi 40.000,00 €. Dakle, po ocjeni tužioca su se ostvarili svi bitni elementi bića krivičnog djela - zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl.272 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

Naime, radnja izvršenja osnovnog oblika krivičnog djela zloupotrebe položaja u privrednom poslovanju sastoji se u zloupotrebi položaja ili povjerenja u pogledu raspolaganja tuđom imovinom ili prekoračenjem granica svog ovlašćenja ili nevršenjem svoje dužnosti. Cilj propisivanja navedenog krivičnog djela jeste da se inkriminišu samo one radnje koje predstavljaju zloupotrebu položaja odgovornog lica koje za posledicu imaju štetu na tuđoj imovini, u pogledu koje odgovorno lice u okviru poslovanja ima određena ovlašćenja. U konkretnom slučaju, nesporno je utvrđeno da su optuženi C.V. i P.M. u sklopu ovlašćenja koja su imali, i to optuženi

C.V. u svojstvu vlasnika preduzeća "M.C." Podgorica, a optuženi P.M. u svojstvu odgovornog lica i vlasnika preduzeća "C. T.", nabavili i prevozili asfaltnu pokrivku, dakle, preduzeli su radnju za koju su bili ovlašćeni, pa je uvoz asfaltne pokrivke obavljen redovnim putem poštujući pritom propisanu zakonsku proceduru vezanu za formiranje carinske i špediterske dokumentacije, uz plaćanje vezanih troškova. Činjenica što je u dijelu asfaltne pokrivke bila sakrivena opojna droga kokain ne kompromituje uvoz asfaltne pokrivke koji je obavljen kao redovna djelatnost preduzeća, već čini obilježja posebnog krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st.1 Krivičnog zakonika, za koje ih je ovaj Sud oglasio krivim i krivičnopravno odgovornim. Po ocjeni suda, jedini nesumnjivi zaključak je da su optuženi C.V. i P.M. imali sva ovlašćenja i radili u okviru svojih djelatnosti za preduzeća koja su registrovana - kupovina i uvoz robe iz inostranstva, jer suprotan zaključak ne proizilazi niti iz jednog dokaza, pa time nijesu zloupotrijebili svoj položaj ni sebi ili drugom pribavili protivpravnu imovinsku korist.

Stoji činjenica, da su optuženi, kako je to prethodno navedeno u obrazloženju presude, u odnosu na krivično djelo iz stava I tačke 1 izreke presude, organizovali prenos opojne droge u okviru djelatnosti i uvoza nesporne robe iz inostranstva, međutim, te radnje se ne mogu cijeliti i prihvatiti kao radnja izvršenja krivičnog djela zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz člana 272 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika, jer u izvršenju ovog krivičnog djela odgovorna lica u preduzeću prekoračenjem granica svojih ovlašćenja pribavljaju protivpravnu imovinsku korist, pa se postavlja logično pitanje, koja su to ovlašćenja optuženi prekoračili, jer za prenošenje opojne droge- kokaina, ta ovlašćenja optuženi nijesu ni imali, pa ih samim tim nijesu mogli ni prekoračiti. U konkretnom slučaju, prenošenje opojne droge-kokaina, u okviru legalno kupljene robe, je samo način izvršenja krivičnog djela iz stava I tačke 1 izreke presude, za koje je sud optužene C.V. i P.M. oglasio krivim i krivičnopravno odgovornim.

Sa iznijetih razloga, sud je optužene C.V. i P.M., a na osnovu člana 373 stav 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da su izvršili krivično djelo kako je to činjenično opisano u stavu III izreke presude.

Troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu iz stava II i III izreke presude, padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U PODGORICI,
Dana 09.03.2011.godine

ZAPISNIČAR
Borka Jelenković s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,
Dragiša Rakočević s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Crne Gore u roku od 15 dana od dana prijema prepisa iste, a preko Višeg suda u Podgorici

Za tačnost otpavka tvrdi
i ovjerava
namještenik suda
